

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIELIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UŽDAROSIOS AKCINĖS BENDROVĖS „T2“ SKUNDO**

2019 m. gruodžio 10 d. Nr. S- 158 (7-125/2019)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš pirmininkės Editos Galiauskaitės, narių Evaldo Raistensčio, Rasos Stravinskaitės, Vilmos Vildžiūnaitės ir Andriaus Veniaus (pranešėjas), išnagrinėjo uždarnosios akcinės bendrovės „T2“ (toliau – Bendrovė, Pareiškėjas) 2019-10-08 skundą Nr. 20191008/001 dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Atsakovas, Inspekcija) 2019-09-17 sprendimo dėl patikrinimo akto Nr. (21.222)-FR0682-212 (toliau – Sprendimas). Bendrovės atstovai K. N. ir I. D., Atsakovo atstovas I. J. 2019-11-12 dalyvavo Komisijos posėdyje.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėjas prašo panaikinti Sprendimą, kuriuo buvo patvirtintas 2019-07-18 patikrinimo aktas Nr. (21.222)-FR0680-272 ir jame papildomai apskaičiuotas 155751,56 Eur pridėtinės vertės mokestis (toliau – PVM), apskaičiuoti 7090,51 Eur PVM delspinigiai ir paskirta 46725 Eur PVM bauda (30 proc.).

Pareiškėjo teigimu, Inspekcija neanalizavo svarbiausio aspekto, kuris turi lemiamos įtakos, siekiant apriboti Pareiškėjo teisę į PVM atskaitą, t. y. ar Bendrovė žinojo / turėjo žinoti apie tai, kad Sprendime nurodytos Latvijos ir Lietuvos įmonės piktnaudžiauja PVM srityje, nemokėdamos PVM į biudžetą.

Pareiškėjas neginčia fakto, kad galimai buvo sukurta sandorių ir įmonių grandinė, siekiant sukčiauti PVM srityje, kaip nurodyta Sprendime, tačiau dalis Sprendime išvardintų įmonių yra realiai veikiantys verslo subjektai, kurie iš tiesų tuo metu užsiėmė Sprendime nurodyta veikla (UAB "M2", UAB "B2" ir kt.). Pareiškėjo nuomone, Sprendime minima PVM sukčiavimo schema yra ypatinga tuo, kad į ją buvo įtrauktos ir kelios realiai veikiančios ir būtent tuo verslu užsiimančios bendrovės, prekės realiai buvo tiekiamos, ką patvirtina ir Inspekcijos bei Finansinių nusikaltimų tyrimų tarnybos prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – FNTT) surinkti įrodymai (Skundo 23, 24, 26, 33 punktai). Kaip kitaip galima paaiškinti faktą, kad visais atvejais Sprendime nurodytos įmonės prekių pristatymo adresą nurodydavo Bendrovės nuomojamos sandėlius arba kitų realiai veikiančių įmonių – Bendrovės klientų (pvz. UAB "M2" sandėlius (adresu: *duomenys neskelbtini*) Kaunas; *duomenys neskelbtini*), Kaišiadorys). Taip pat ne vienas apklaustas asmuo, kurių parodymai cituojami Sprendime bei patikrinimo akte, nurodė, kad prekių gabenimo dokumentus gaudavo iš vilkikų, gabenančių prekes, vairuotojų, o jų susitikimų vietas neretai sutapdavo su prekių gabenimo dokumentuose nurodytais prekių pristatymo adresais (neabejotina, kad nesant pačių prekių gabenimo, jų dokumentus būtų paprasčiau perduoti per kurjerį arba paštu). Skunde pabrėžiama ir tai, jog vienoje iš Sprendime nurodytų tiekimo schemų pirmoji ir paskutinė tiekimo grandinėje dalyvaujanti įmonė yra ta pati –

SIA „L3“, tai tik patvirtina faktą, kad grandinės organizatoriai tiekimo grandinėje naudojo realias prekes, kurias vėliau norėjo susigražinti.

Bendrovės nuomone, Sprendime aptariamos aplinkybės dėl prekių gabenimo tą pačią ar kitą dieną, suponuoja išvadą, jog prekės buvo realiai tiekiamos Bendrovei (visur nurodomos tos pačios transporto priemonės, tie patys vairuotojai), o kitos įmonės aplink šį realų sandorį dirbtinai padidino tiekimo grandinę, išrašydamos realiomis ūkinėmis operacijomis nepagrįstus apskaitos dokumentus. Bendrovė teigia apie tai nežinojusi.

Skunde, įvertinus visas Sprendime bei patikrinimo akte nurodytas aplinkybes, prieita išvados, kad: (i) egzistavo įmonių bei sandorių grandinė, kuria buvo siekiama sukčiauti PVM srityje; (ii) tarp veiklos nevykdančių įmonių jokie prekių tiekimai nebuvo vykdomi; (iii) prekių tiekimai buvo vykdomi Bendrovės atžvilgiu (tai patvirtina prekių pristatymo adresai, liudytojų parodymai); (iv) Bendrovė nežinojo ir negalėjo žinoti apie kitų įmonių nesąžiningą veiklą galimai sukčiaujant PVM srityje. Pareiškėjo teigimu, vienintelis pažeidimas, kurį galėjo konstatuoti mokesčių administratorius, yra tai, kad prekes tiekė ne PVM sąskaitose nurodyti pardavėjai, o kitos Sprendime nurodytos įmonės. Pareiškėjas pabrėžia, jog Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) yra pažymėjęs, jog nustačius, kad prekės / paslaugos buvo patiektos / suteiktos realiai (ūkinės operacijos realiai įvyko), pirkėjas už jas sumokėjo atitinkamas PVM sumas, tačiau kartu nustačius, kad šias prekes / paslaugas pirkėjui patiekė / suteikė ne PVM sąskaitose faktūrose nurodyti subjektai, ši aplinkybė pati savaime nėra pakankama nesuteikti pirkėjui teisės į PVM atskaitą (LVAT 2013-02-05 nutartis adm. byloje Nr. A-602-705/2013).

Sprendime nurodyta, kad patikrinimo metu surinktais dokumentais neabejotinai įrodyta, kad Sprendime nurodytos ūkinės operacijos realiai nebuvo vykdomos, todėl nėra pagrindo atsižvelgti į Bendrovės argumentus. Pareiškėjas pabrėžia, kad nei Sprendime, nei patikrinimo akte nedetalizuojama, kokie konkretūs dokumentai tai neabejotinai įrodo.

Skunde cituojama Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT, Teisingumo teismas) praktika (*Halifax* byloje, sujungtose bylose *Optigen Ltd., Fulcrum Electronics Ltd.* ir *Bond House Systems Ltd.*), kurioje apibrėžiami du skirtingi atvejai, kada teisė į PVM atskaitą gali būti apribota: 1) piktnaudžiavimo PVM atskaita koncepcija, 2) sąžiningumo koncepcija, susijusi su galimybe riboti teisę į atskaitą, kai ūkio subjektai dalyvauja PVM sukčiavime. Teisingumo Teismas pripažino, kad mokesčio mokėtojo teisė į PVM atskaitą negali priklausyti nuo to, koku būdu tiekimo grandinėje veikia kiti subjektai, nes tai prieštarauja Direktyvos 2006/112 EB tikslams.

Ginčijamame sprendime Bendrovės vadovo sutikimas tarpininkauti ir iš to gauti pelną už suteiktas tarpininkavimo paslaugas (kas laikytina visiškai normaliu, įprastu ir teisėtu verslu), Inspekcijos nuomone, reiškia, kad: (i) sudaromi sandoriai buvo fiktyvūs; (ii) egzistavo įmonių grandinė, susijusi su sukčiavimu PVM srityje; (iii) Bendrovė yra tokios grandinės dalis; (iv) sandorių dokumentai buvo fiktyvūs; (v) Bendrovė apie visas šias aplinkybes (i-iv) žinojo. Sprendime nepateikta jokių įrodymų, kurie patvirtintų tokius mokesčių administratoriaus teiginius. Sprendimo išvados paremtos prielaidomis. Akivaizdu, kad mokesčių administratorius nesurinko pakankamai ir objektyvių įrodymų, kad Bendrovė žinojo / turėjo žinoti apie galimą sukčiavimą PVM srityje. Inspekcija objektyviai neįvertino realaus nagrinėjamų sandorių pobūdžio, jų prasmės, turinio ir paskirties, sudarymo priežasčių ir ekonominio konteksto, pirkėjo ir pardavėjo veiksmų, atsiskaitymo už sandorius formų ir pan., o taip pat visiškai neanalizavo ir nepasisakė dėl pateiktų argumentų, juos tiesiog atmesdama.

Skunde pabrėžiama, kad Bendrovės pelnas iš Sprendime nurodytų ūkinių operacijų sudaro didžiąją dalį Bendrovės metinio pelno. Bendras visų ūkinių operacijų pelnas buvo 172430,75 Lt (49939,40 Eur), nuo jo buvo sumokėtas 15 proc. pelno mokestis. Tai rodo, kad ginčo sandoriai buvo Bendrovei ekonomiškai naudingi, pagrįsti verslo logika, todėl neturi būti traktuojami kaip fiktyvūs. Pareiškėjas atkreipia dėmesį į tai, kad jo verslo modelis iš esmės yra paremtas tarpininkavimu – Bendrovės klientai, kuriems reikia tam tikros prekės, kreipiasi į Bendrovę, o Bendrovė, naudodamasi savo turimų kontaktų baze, ieško klientui geriausio varianto – klientą tenkinančios kokybės ir kainos prekių. Vienas svarbiausių kriterijų yra tinkama kaina ir pristatymo greitis, nes to paties produkto kaina gali keistis kelių dienų bėgyje, sprendimai yra priimami itin greitai, o pati rinka labai dinamiška. Toks verslo modelis gali būti lyginamas su prekių birža, kai

sandoriai yra sudaromi itin greitai, neretai įmonės tarpininkai tiesiog pasikeičia prekėmis, kurios gali būti reikalingos jų galutiniams klientams. Šios rinkos dalyvių pagrindinis konkurencinis pranašumas – kuo didesnė ir įvairiapusiškesnė tiekėjų kontaktų bazė, kuri leidžia pasiekti klientų diktuojamų tikslų. Skunde taip pat pažymima, kad maisto prekių tiekimo grandinėje (nuo gamintojo iki mažmeninio prekybininko) įprastai dalyvauja ne mažiau kaip 5-6 įmonės (tarpininkai). Bendrovė tik išimtiniais atvejais įsigyja prekes, neturėdama tokių prekių pirkėjo, beveik visais atvejais Bendrovė jau pirkdama prekes žino, kam jos bus parduotos. Todėl natūralu, kad prekių įsigijimo ir pardavimo sąskaitos skiriasi tik keliomis dienomis, o jose nurodytos prekės bei jų kiekis sutampa. Tai jokiū būdu negali būti vertinama kaip sandorio fiktyvumą patvirtinanti aplinkybė, atvirkščiai, tokia yra įprasta šio verslo praktika. Panašų verslo modelį naudoja ir kitos įmonės, konkuruojančios su Bendrove: UAB "T1", UAB "V1", UAB "D2", UAB "F1", UAB "E1", UAB "D1", UAB "F2" ir kt.

Bendrovės vadovas ikiteisminio tyrimo metu davė tokius parodymus: „Dėl Bendrovės sandorių paaiškino, kad prekes iš UAB "L1", UAB "K2", UAB "H1" Bendrovė tikrai pirkė ir jos realiai buvo parduotos kitoms įmonėms. Tai buvo realūs sandoriai. Iš UAB "L1" pirktos prekės buvo pristatomos į Bendrovės nuomojamą sandėlį Kaune. Už prekes buvo atsiskaitoma bankiniais pavedimais. Šios prekės vėliau parduotos Latvijos įmonėms SIA „K3“ ir SIA „A3“. Iš UAB "K2" pirktos prekės buvo pristatomos į Bendrovės nuomojamus sandėlius Kaune ir Vilniuje. Už prekes buvo atsiskaitoma mokėjimo pavedimais per banką. Šios prekės vėliau buvo parduotos Lietuvos įmonėms UAB "M2", UAB "G2", UAB "I2", UAB "R2" Latvijos įmonėms SIA „N3“, SIA „A3“, Slovakijos įmonei E3 s.r.o. <...> Kad prekės buvo realiai pristatytos patvirtina ir tų įmonių atstovų parašai bei spaudai ant pristatymo dokumentų. Prekes Latvijos ir Slovakijos įmonėms pristatydavo įvairūs nepriklausomi vežėjai, kurie savo parašais ir spaudais ant CMR'ų patvirtino tokių prekių pristatymo faktą. Iš UAB "H1" pirktos prekės buvo pristatomos į Bendrovės nuomojamą sandėlį Kaune. Už prekes buvo atsiskaitoma bankiniais pavedimais. Šios prekės vėliau parduotos Lietuvos (UAB "B2", Latvijos (SIA „K3“), Baltarusijos (OOO „J3“) ir Estijos (OU „N3“, OU „T3“) įmonėms ir šios įmonės patvirtino prekių gavimą. Visus aukščiau nurodytus faktus patvirtina pridedami dokumentai.“ Skunde pažymima, kad UAB "M2" yra gamybinė įmonė, užsiimanti aliejaus gamyba ir pilstymu į butelius, ji tai daro ir dabar (*duomenys neskelbtini*), o Bendrovės parduotos prekės UAB "B2" bei OOO „J3“ yra pardavimai prekybos tinklams. Visos šioms įmonėms Bendrovės parduotos prekės buvo įsigytos iš Sprendime nurodytų įmonių, todėl Inspekcijos teiginiai apie tai, kad sandoriai buvo fiktyvūs, o prekės neegzistavo, yra nepagrįsti. Sprendime nėra jokios informacijos apie tai, kad buvo patikrintos kitos realiai tuo metu veikusios įmonės, siekiant nustatyti, ar Bendrovės pateiktos prekės buvo toliau perparduotos arba panaudotos kitų produktų gamybai. Bendrovė savo iniciatyva kreipėsi į UAB "B2" ir gavo atitinkamus dokumentus bei paaiškinimus. Pavyzdžiui, skunde atkreipiamas dėmesys į UAB "B2" parduotų prekių judėjimą (Sprendime nurodytų ūkinių operacijų suvestinės eil. Nr. 33–39) – pagal 2013-06-05 sąskaitą faktūrą Nr. 13/177 UAB "H1" pardavė prekes (cukrų, bulvių traškučius „Long“) Bendrovei, o 2013-06-06 šios prekės (cukrus) buvo parduotos UAB "B2" pagal sąskaitą-faktūrą TOM Nr. 0436. Inspekcija nepripažino šių ūkinių operacijų kaip tinkamų. Kitas pavyzdys, iliustruojantis priešingą mokesčių administratoriaus praktiką: 2013-09-13 iš UAB "H1" Bendrovė įsigijo prekių (cukraus, bulvių traškučių „Long“) pagal sąskaitą Nr. 13/239 ir pardavė jas UAB "B2" pagal 2013-09-16 sąskaitą TOM Nr. 0505. Šias ūkines operacijas Inspekcija pripažino tinkamomis. Abu atvejai iš esmės yra identiški, tačiau Sprendime jie traktuojami skirtingai, nors abiem atvejais prekės buvo gautos, atvaizduotos bei panaudotos vėlesnėse UAB "B2" ūkinėse operacijose. Sprendime nepateikiama jokių argumentų ar kriterijų, kuriais remiantis vienais atvejais ūkinės operacijos pripažįstamos tinkamomis, kitais – ne. Tokia pati situacija yra ir su N3 OU ūkinėmis operacijomis.

Ikiteisminio tyrimo pareigūnas, apibendrinamas aukščiau nurodytus Bendrovės vadovo parodymus, priėjo išvadą, kad „A. Y. pateikti dokumentai patvirtina jo parodymus. Ikiteisminio tyrimo metu negauta duomenų, kad šie dokumentai būtų netikri ar suklastoti, ar kad juose esantys duomenys būtų neteisingi.“ Tai dar kartą patvirtina, jog sandoriai buvo realūs.

Pažymėtina, kad iš ikiteisminio tyrimo medžiagos matyti, jog tyrimo metu buvo vykdomas Bendrovės vadovo telefoninių pokalbių pasiklausymas, tačiau net ir tokia priemonė nepadėjo nustatyti neteisėtų Bendrovės vadovo veiksmų, o ikiteisminio tyrimo pareigūnui leido daryti išvadą, jog negauta duomenų apie tai, kad „dokumentai būtų netikri ar suklastoti, ar kad juose esantys duomenys būtų neteisingi“ (2014-03-10, 2014-10-22 protokolai dėl kriminalinės žvalgybos atlikimo ir 2014-10-24 elektroninių ryšių tinklais perduodamos informacijos kontrolės atlikimo protokolai). Vadinasi, net ir naudojantis kriminalinės žvalgybos operatyviais veiksmais nebuvo patvirtintas faktas, kad Bendrovės vadovas žinojo ar turėjo žinoti apie PVM pasisavinimo grandinės egzistavimą bei tariamą Bendrovės dalyvavimą joje, o taip pat tai, kad sandoriai tariamai buvo fiktyvūs.

Pareiškėjas skunde nurodo, kad Inspekcijos vertinimu, patikrinimo metu nustatyta, jog prekės kaip PVM objektas realiai neegzistavo (prekių tiekėjai UAB "L1", UAB "K2" ir UAB "H1" faktiškai ūkinių operacijų įvykdyti negalėjo), tačiau pati Inspekcija dalį UAB "H1" sąskaitų pripažino tinkamomis – leido įtraukti į PVM atskaitą jose išskirtą 36906,87 Eur pirkimo PVM. Pareiškėjas pažymi, kad apie šią aplinkybę Sprendime taip pat nepasisakoma.

Pareiškėjo teigimu, Inspekcija taip pat visiškai ignoravo ir nepasisakė dėl ikiteisminio tyrimo metu surinktų įrodymų, kurie patvirtino prekių egzistavimo faktą, o tuo pačiu ir sandorių realumą. Pvz. G. Y. apklaustas parodė, kad „<...> turėdavau susiskambinti su vairuotojais, vežančiais cukrų, aliejų, sūrį, su jais susitikti, suantspauduoti CMR važtaraščius ir vieną egzempliorių pasiimti, o likusius atiduoti vairuotojams. <...> Susitikimai vykdavo V3 degalinėje, kuri yra VIA Baltikos kelyje arba ten, kur prekes išsikraudavo vilkikai Kaune <...>“. Panašius parodymus yra davęs ir H. D., kuris susitikdavo su vilkikų, gabenančių prekes, vairuotojais. Tai įrodymas, kad prekės buvo realiai gabenamos, joms buvo išrašyti CMR važtaraščiai, kuriuos pasirašė prekių gavėjai bei transportavimo paslaugas teikiančios įmonės. Skunde pažymima, kad Inspekcijai buvo pateiktos ir kai kurių prekių, kurių sandorius Inspekcija laiko fiktyviais, kokybės sertifikatų kopijos (tame tarpe gamintojo sertifikatų), bet Inspekcija laikė, kad net ir tokių neprivalomų dokumentų turėjimas neįrodo ūkinės operacijos realumo.

Skunde cituojamas LVAT 2017-02-02 sprendimas adm. byloje Nr. A-1477-438/2017 dėl reikalavimų įrodymams, kurie PVM mokėtoju suteiktą teisę į 0 proc. PVM tarifo taikymą.

Kartu su skundu Pareiškėjas pateikė Sprendime nurodytų ūkinių operacijų suvestinę, kurioje nurodyta: prekių tiekėjas, prekės pavadinimas, dokumento numeris, ūkinės operacijos data, prekių kiekis, matavimo vienetai, ūkinės operacijos suma, atsiskaitymo su tiekėju data, prekių pristatymo vieta Bendrovei, prekių pirkėjas, dokumento numeris, ūkinės operacijos data, prekių kiekis, matavimo vienetai, ūkinės operacijos suma, iš pirkėjo gauto apmokėjimo data, prekių iškrovimo vieta pirkėjui, prekių vežėjas, transporto priemonės, kuria pristatytos prekės, valstybiniai numeriai.

Pareiškėjas nurodo, kad visada tikrina viešai prieinamą informaciją apie įmones, su kuriomis sudaro sandorius, t. y. Registrų centre (ar teisinis statusas neįregistruotas, ar laiku teikiami finansinės atskaitomybės dokumentai), skolų išieškojimo bendrovėse, www.rekvizitai.lt (gaunamos pajamos, bylos, įsiskolinimas biudžetui) ir pan. Akivaizdu, kad aukščiau nurodytos Bendrovės pastangos laikytinos daugiau nei pakankamomis įsitikinti verslo partnerio patikimumu. Bendrovė neprivalo žinoti, ar tam tikros įmonės turi teisę prekiauti maisto produktais (net, jei tokia informacija skelbiama viešai).

LVAT yra pasisakęs (2013-02-05 nutartis adm. byloje Nr. A-602-705/2013), jog įrodinėjant mokesčių mokėtojo nesąžiningumą, reikia įrodyti dvi aplinkybes: (i) prekių tiekėjas sukčiavo PVM srityje, o prekių tiekimo sandoris, iš kurio kylančią teisę į atskaitą siekiama paneigti, yra susijęs su sukčiavimu PVM; (ii) asmuo, siekiantis pasinaudoti PVM atskaitos teise žinojo / turėjo žinoti apie šias aplinkybes. Tik žinodamas ar turėdamas žinoti apie šias aplinkybes pirkėjas gali būti laikomas kaip besielgiantis nesąžiningai ir tampa bendrininku. Teismas taip pat akcentavo, kad šių aplinkybių įrodinėjimo našta tenka būtent mokesčių administratoriui. Nagrinėjamu atveju antroji aukščiau nurodyta aplinkybė neparemta jokiais įrodymais, išskyrus Bendrovės vadovo sutikimą būti tarpininku, kas iš esmės yra pagrindinis Bendrovės verslas, kuriuo ji užsiima ir šiuo metu. Sprendime nenurodyta jokių kitų faktinių aplinkybių, kurios įrodytų žinojimą / pareigą žinoti apie galimą PVM sukčiavimą, o taip pat nenurodyti jokie veiksmai, kurių galimai Bendrovė nesiėmė,

siekdama nustatyti PVM sukčiavimą. Skunde pabrėžiama, kad Bendrovė neturėjo jokio pagrindo abejoti savo prekybos partnerių (tiekėjų ir pirkėjų) veiksmais – PVM sąskaitos faktūros buvo išrašytos tinkamai, atitiko teisės aktų reikalavimus, prekybos partneriai sandorių sudarymo metu buvo veikiančios įmonės, registruotos PVM mokėtojais, turėjo įdarbintų asmenų. LVAT 2016-10-09 sprendime adm. byloje Nr. A-1206-438/2016 nurodo, kad aplinkybė dėl neteisėto kontrahento vertimosi ūkine veikla paprastai negali patvirtinti mokesčių mokėtojo žinojimo apie kitos sandorio šalies sukčiavimą. Vėliau nustatytos aplinkybės, susijusios su kontrahentų neteisėta veikla negali turėti esminės įtakos konstatuojant ūkio subjekto nesąžiningumą sandorių sudarymo metu. Pareiškėjo nuomone, Sprendime konstatuotos aplinkybės neindikuoja apie tai, kad Bendrovei galėjo kilti pagrįstų įtarimų dėl galimo verslo partnerių sukčiavimo ar atsirastų pagrindas imtis papildomų partnerių tikrinimo veiksmų.

Ikiteisminio tyrimo metu buvo konstatuota, kad nebuvo nustatyta, jog <...> A. Y. ir M. I., vykdydami prekybą maisto produktais UAB "T2" (Pareiškėjo) vardu, žinojo, kad S. L. realiai valdomos ir H. D. atstovaujamos įmonės <...> į prekybos maisto produktais grandinę buvo įterptos ne siekiant vykdyti realius sandorius, o turint išankstinį nusikalstamą sumanymą išvengti privalomo mokėti PVM.“ Sprendime dėl šios aplinkybės nepasisakyta.

Taip pat ikiteisminio tyrimo metu (net ir panaudojus kriminalinės žvalgybos priemones) nebuvo nustatyta, kad <...> UAB "T2" buhalterijoje atvaizduoti sandoriai dėl maisto produktų pardavimo realiai neįvyko, t. y. nurodytos prekės (cukrus, sviestas, aliejus ir pan.) realiai parduodamos nebuvo.“ Akivaizdu, ikiteisminio tyrimo metu buvo nustatyta, kad Bendrovė nežinojo apie aplinkybes, kurias Inspekcija nurodo kaip pagrindžiančias nesąžiningą Bendrovės veiklą ir dėl to ikiteisminis tyrimas Bendrovės darbuotojų atžvilgiu buvo nutrauktas.

Skunde pabrėžiamas Bendrovės gautas FNTT raštas, kuriame nurodyta, jog byloje Nr. 06-1-10003-14 atsakingų Bendrovės darbuotojų atžvilgiu ikiteisminis tyrimas pagal jokus Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso straipsnius nėra atliekamas.

Bendrovė taip pat pažymi, kad *de facto* mokesčio permokos gražinimo klausimai yra sprendžiami jau penki metai (nuo 2014 m.), mokestinis patikrinimas, mokesčio permokos gražinimo bei turto arešto klausimų sprendimai, Bendrovės vertinimu, yra nepagrįstai vilkinami. Tokie valstybės institucijos veiksmai daro žalą teisėtai veikiančiam verslo subjektui.

Bendrovė skunde taip pat išdėstė nesutikimo su Inspekcijos paskirtos baudos dydžiu argumentus. Bendrovė akcentuoja, kad Baudų skyrimo ir delspinigių skaičiavimo metodika, patvirtinta Inspekcijos viršininko 2007-03-28 įsakymu Nr. VA-25 (šiuo metu galiojanti metodikos redakcija, toliau – Baudų skyrimo metodika) nebenumato sunkinančių aplinkybių, numatytų 18.4 papunktyje (nesąžiningas elgesys), 18.7 papunktyje (pažeidimų sistemiskumas), kurios galiojo Sprendime nurodyto pažeidimo padarymo metu. Minėtos metodikos 6 punkte numatyta, kad mokesčių įstatymus pažeidusiems mokesčių mokėtojams baudos skiriamos pagal pažeidimo padarymo metu galiojusią teisės aktų nuostatą, išskyrus MAĮ 142 straipsnyje nurodytus atvejus; 7 punkte numatyta, kad, jei po atitinkamų pažeidimų padarymo įsigalioja teisės aktai, kuriais atsakomybė už šiuos pažeidimus sušvelninama arba panaikinama, tai vadovaujantis MAĮ 142 straipsnio nuostatomis, numatomas baudas švelninančio įstatymo galiojimas atgal. Baudas švelninančių teisės aktų nuostatų galiojimas atgal taikomas skiriant baudas tiek pagal MAĮ, tiek pagal atitinkamo mokesčio įstatymo nuostatą. Atsižvelgiant į tai, Bendrovė daro išvadą, kad jai neteisėtai paskirta bauda, nes 18.4 ir 18.7 papunkčiuose nurodytų sunkinančių aplinkybių panaikinimas laikytinas atsakomybės švelninimu.

Remiantis aukščiau išdėstytais argumentais, Pareiškėjas prašo panaikinti Inspekcijos 2019-09-17 sprendimą Nr. (21.222)-FR0682-212.

Inspekcija ginčijamu Sprendimu patvirtino 2019-07-18 patikrinimo aktą Nr. (21.222)-FR0680-272 ir jame papildomai apskaičiuotą 155751,56 Eur PVM, apskaičiavo 7090,51 Eur PVM delspinigius ir paskyrė 46725 Eur PVM baudą (30 proc.).

Skundžiamame sprendime nurodyta, kad Inspekcija atliko Pareiškėjo PVM apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo teisingumo patikrinimą už laikotarpį nuo 2011-07-01 iki 2014-04-30.

Patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjas nepagrįstai į PVM atskaitą įtraukė 704600 Lt pirkimo PVM pagal UAB "K2", UAB "L1", UAB "H1" vardu išrašytas PVM sąskaitas faktūras,

nes išrašytose PVM sąskaitose faktūrose atvaizduotos šaldyto sviesto, cukraus, aliejaus pardavimo ūkinės operacijos realiai neįvyko (nebuvo sukurtas PVM objektas) Pareiškėjas nurodytų prekių realiai neįsigijo. Patikrinimo metu taip pat nustatyta, kad Pareiškėjas tuo pačiu laikotarpiu buhalterinėje apskaitoje apskaitė tų pačių prekių pardavimus Lietuvos įmonėms UAB "M2", UAB "G2", UAB "B2" (794383,25 Lt apmokestinamų sandorių vertė ir 166820,52 Lt pardavimo PVM, iš viso 961203,77 Lt) bei Latvijoje ir Estijoje įsteigtoms įmonėms SIA „A3“, SIA „K3“, SIA „N3“ ir „N3“ OU už 2536613 Lt. Patikrinimo metu padaryta išvada, jog prekės, kaip PVM objektas realiai neegzistavo, todėl Pareiškėjas ginčo prekių nepardavė, o nurodyti pirkėjai – realiai prekių neįsigijo, dėl ko sumažinta 794383 Lt (230069,22 Eur) apmokestinamų sandorių vertė ir 166821 Lt (48314,70 Eur) standartinio tarifo pardavimo PVM pagal UAB "M2", UAB "G2", UAB "B2" išrašytas PVM sąskaitas faktūras bei sumažinta 2536613 Lt (734653,9Eur) ES PVM mokėtojams patiektų ir iš Lietuvos išgabentų prekių vertė pagal SIA „A3“, SIA „K3“, SIA „N3“ ir „N3“ OU išrašytas PVM sąskaitas faktūras. Patikrinimo metu konstatuota, jog Pareiškėjas žinojo / turėjo žinoti, kad minėtos Lietuvos ir Latvijos įmonės sukčiauja PVM srityje, nemokėdamos PVM į biudžetą, kad į tiekimo sandorių grandinę Pareiškėjas buvo įtrauktas dirbtinai, siekiant pasididinti PVM atskaitą, turint tikslą gauti mokesstinę naudą, nors ūkinės operacijos tarp Pareiškėjo ir minėtų Lietuvos, Latvijos, Estijos įmonių realiai neįvyko, o buvo tik atvaizduotos jų apskaitoje, todėl Pareiškėjas elgėsi nesąžiningai. Inspekcija konstatavo, jog Pareiškėjas pažeidė Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 3, 4, 58, 64, 80 straipsnių nuostatas, ir įvertinusi nustatytus pažeidimus Pareiškėjui papildomai apskaičiavo 155751,56 Eur (537779 Lt) PVM (704600 Lt – 166820,52 Lt).

Patikrinimo metu nustatyta „karuselinio sukčiavimo“ PVM srityje schema: Latvijos įmonės (dalyvaujančios sukčiavimo grandinėje, pagal iš anksto suplanuotą prekių tiekimo grandinę tarp ES šalių) per tarpininkes Estijos įmones (taip pat dalyvaujančias sukčiavimo grandinėje), įformintų fiktyvių dokumentų pagrindu deklaravo tarpvalstybinius fiktyvius prekių (sviesto, cukraus, aliejaus ir kt. prekių) tiekimus PVM nemokantiems „dingusiems“ Lietuvos prekeiviams: UAB "L1", UAB "K1", UAB "G1", UAB "Z1". Šios dingusios įmonės jokios realios ekonominės veiklos nevykdė, jos Lietuvoje pirminėje sandorių grandinėje buvo panaudotos kaip prekių pirkėjos ir pardavėjos, tik siekiant imituoti veiklą, įforminant jų vardu tikrovės neatitinkančius dokumentus prekių tolimesnėse pardavimų sandorių grandinėse, taip sudarant vaizdą, kad jos neva veikia kaip įprasti prekeiviai, įsigyjantys ir tiekiantys prekes ir/arba teikiantys paslaugas vietos rinkoje bei siekiant pirminėje sandorių grandinėje nemokėti PVM į biudžetą. Faktiškai šios įmonės („dingę“ Lietuvos prekeiviai) PVM į biudžetą nemokėjo, nes dirbtinai suformavusios PVM atskaitą (pirkimo PVM Lietuvoje), PVM deklaracijose deklaravo artimas pirkimo ir pardavimo PVM sumas.

Lietuvoje fiktyvūs prekių (sviesto, cukraus, aliejaus) pirkimai ir pardavimai įforminami pagal iš anksto suplanuotas sandorių grandines tarp šių įmonių: UAB "K1" UAB "G1" – UAB "U1" – UAB "K2" bei UAB "Z1" – UAB "H1" Šios sandorių grandinėje dalyvavusios įmonės taip pat PVM į biudžetą nemokėjo, nes PVM deklaracijose deklaravo artimas pirkimo ir pardavimo PVM sumas. Šie „dingę“ Lietuvos prekeiviai (UAB "L1", UAB "K1", UAB "G1", UAB "Z1" Lietuvos įmonėms (Pareiškėjui, UAB "U1" ir UAB "H1" įformino pardavimo PVM sąskaitas faktūras prekėms (sušaldytam sviestui, aliejui, cukrui ir kt.) mažesne kaina, nei šių prekių pardavimus minėtoms įmonėms įformino Latvijos įmonės (dalyvaujančios sukčiavimo grandinėje) per tarpininkes Estijos įmones.

Sprendime pažymėta, kad to paties pavadinimo ir to paties kiekio prekės pagal iš anksto suplanuotas sandorių grandines tarp Latvijos įmonių galutiniame rezultate buvo įforminamos tam pačiam pirminiam prekių tiekėjui ir toliau vėl kuriamos naujos tarpvalstybinės pirkimo pardavimo grandinės įforminant ir deklaruojuojant sandorius dėl fiktyvios prekybos minėtomis prekėmis:

- Latvijos įmonė SIA „L3“ -> Estijos įmonė T3-> UAB "L1" (dingęs prekeivis) -> UAB "T2" -> Latvijos įmonės SIA „K3“ ir SIA „A3“ -> SIA „F3“ -> SIA „L3“;
- Latvijos įmonė SIA „L3“ -> Estijos įmonė F4 OU -> UAB "G1" (dingęs prekeivis) -> UAB "U1" -> UAB "K2" -> UAB "T2"-> Latvijos įmonės SIA „N3“ ir SIA „A3“. Pažymėtina, kad SIA „N3“ toliau įformino prekių pardavimą SIA „F3“, kuri įformino pardavimą SIA „L3“, o SIA „A3“ toliau įformino prekių pardavimą Lietuvos įmonei UAB "G1".

- Latvijos įmonės SIA „L3“, SIA „A4“, SIA „P3“ -> Estijos įmonės „F4 OU“ ir „C3 OU“ -> UAB "K1" (dingęs prekeivis) -> UAB "U1" -> UAB "K2" -> UAB "T2" -> Latvijos įmonė SIA „A3“ ir Lietuvos įmonės UAB "M2" UAB "G2" Pažymėtina, kad SIA „A3“ toliau įformino prekių pardavimą SIA „F3“, kuri toliau įformino pardavimą SIA „L3“;

- Latvijos įmonės SIA „L3“, SIA „P3“ -> Estijos įmonės „F4 OU“ ir „N4 OU“ -> UAB "Z1" (dingęs prekeivis) -> UAB "H1" -> UAB "T2" -> Latvijos įmonė SIA „K3“, Estijos įmonė „N4 OU“ ir Lietuvos įmonė UAB "B2" Pažymėtina, kad Latvijos įmonė SIA „K3“ toliau įformino prekių pardavimą SIA „F3“, kuri toliau įformino pardavimą SIA „L3“.

Nustatyta, kad tarp aukščiau nurodytų sandorių grandinėje dalyvaujančių įmonių to paties pavadinimo prekių, tokio paties jų kiekio ir fasuotės bei krovinių srauto tvarka (tos pačios transporto priemonės, tie patys vairuotojai) įsigijimas, pardavimas ir transportavimas buvo vykdomas per trumpą laiką, t. y. buvo įformintas tą pačią ar kitą dieną, kas leidžia teigti, kad sandoriai buvo įforminami fiktyviais dokumentais tarp iš anksto žinomų pirkėjų ir pardavėjų.

Pareiškėjo vadovas A. Y. ikiteisminio tyrimo Nr. 06-1-10003-14 metu apklaustas parodė: „S. L. galėčiau įvardinti kaip pardavimo agentą, jis man patardavo, kokioms įmonėms Latvijoje parduoti prekes. Kalbant apie prekybinius sandorius tarp UAB "T2" ir UAB "L1" ir UAB "K2" galiu paaiškinti, kad S. L. man pasakė, kad Latvijoje jam priklausančios įmonės negali pirkti tiesiogiai produktų, todėl paprašė, kad UAB "T2" būtų tarpininkas tarp mano minėtų UAB "L1" ir UAB "K2" bei latviškų įmonių. Būtent su S. L. derindavau visas kainas, susijusias su šiomis įmonėmis, ir po to sekančiu jų pardavimu“.

Atsižvelgiant į Bendrovės vadovo A. Y. ikiteisminio tyrimo Nr. 06-1-10003-14 metu duotus parodymus, sprendime konstatuota, kad Pareiškėjo vadovui sutikus būti tarpininku tarp UAB "L1", UAB "K2" ir Latvijos įmonių, Pareiškėjas žinojo / galėjo žinoti, kad į tiekimo fiktyvių sandorių grandinę buvo įtraukta dirbtinai kaip tarpininkė ir, kad apskaitydama fiktyvius dokumentus dėl prekių įsigijimų, dalyvauja sandoryje, susijusiame su tiekėjo ar kito ūkio subjekto, dalyvaujančio pirkimo ar pardavimo sandorių grandinėje ir susijusio su sukčiavimu PVM srityje.

Sprendime cituojamas FNTT pateiktas Latvijos Valstybės pajamų tarnybos 2015-11-03 nutarimas Nr. 23.25/L-1011 „Dėl SIA „L3“ atlikto mokesčių audito“, kuriame nurodyta, kad „Latvijos VPT Finansų policijos valdybos baudžiamojo proceso metu nustatyta, kad SIA „F3“ (kuri yra viena iš SIA „L3“ tiekėjų) ir jos biuras adresu: (*duomenys neskelbtini*), Ryga, buvo naudojami kaip vieta, kurioje įforminami sukčiavimo sandorių grandinėje dalyvaujančių įmonių dokumentai ir organizuojami sandoriai. Tai paliudija SIA „F3“ biure paimti su sandorių vykdymu susiję daiktai ir šių įmonių dokumentai: UAB "K2", UAB "K1", UAB "T2" (Pareiškėjo), UAB "H1", UAB "U1", „G1“, SIA „L3“, SIA „K3“, SIA „A3“, SIA „N3“, „F4 OU“, „C3 OU“ ir kitų įmonių dokumentai, taip pat, įmonių banko sąskaitų išrašai ir ūkinės veiklos apskaitos registrai, įmonių UAB "K2" SIA „K3“, UAB "U1" SIA „F3“, SIA „A3“ antspaudai, Šiaulių banko, AB „Swedbank“, SMP banko ir AB DNB banko sąskaitų sutartys (originalai), parašų faksimilės, plastikinės internetinės bankininkystės kortelės bei kodų generatoriai, registracijos pažymėjimai, važtaraščiai, sandorių schemos tarp įmonių, dokumentų ruošiniai ir registrai dėl vienos konkrečios prekės tarp kelių įmonių ir kiti dokumentai. Taigi, audito metu padaryta išvada, kad faktiškai SIA „F3“ biuro adresu: (*duomenys neskelbtini*), Ryga, buvo dokumentai dėl visų įmonių, dalyvaujančių sukčiavimo grandinėje, įforminant ir deklaruojant sandorius dėl fiktyvios prekybos prekėmis (sviestas, cukrus, aliejus, sūris, pomidorų pasta) bei įforminant dokumentus, teikiančius neteisingą informaciją. Gauta informacija liudija, kad vieni ir tie patys asmenys kontroliuoja kelias sandorių grandinėje dalyvaujančias įmones, kurie įformina dokumentus dėl prekių įsigijimo ir tiekimo tarpusavyje, o tai liudija, kad sandoriai įforminti, siekiant nemokėti į biudžetą PVM.“.

FNTT pateiktame Latvijos Valstybės pajamų tarnybos 2016-03-10 nutarime Nr. 30.2-23.26/14468 „Dėl SIA „F3“ atlikto mokesčių audito“ konstatuota, kad „sandorių grandinėje nevyko prekių judėjimas tarp įmonių, buvo tik dokumentų įforminimas ir rekvizitų naudojimas tarp sandorių grandinės dalyvių. Audito metu padaryta išvada, kad SIA „F3“ faktiškai naudota kaip „buferinė įmonė“, kad tikrosios naudos gavėjos – SIA „L3“ ir kitos įmonės naudotųsi fiskaliniu privalumu PVM forma“.

Inspekcijos sprendime cituojamos PVMĮ 3 straipsnio 1 dalies, 58 straipsnio 1 dalies, 64 straipsnio nuostatos bei LVAT praktika aiškinant PVMĮ 58 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą teisės normą (LVAT 2009-09-10 sprendimas adm. byloje Nr. A-442-876/2009; 2010-05-24 nutartis adm. byloje Nr. A-556-810/2010). LVAT praktikoje laikomasi pozicijos, kad pirmenybė teikiama ūkinės operacijos turiniui, o ne ūkinės operacijos formaliems rekvizitams (LVAT 2011-01-10 nutartis adm. byloje Nr. A-438-1898/2010; 2011-12-22 nutartis adm. byloje Nr. A-575-912/2011, 2019-02-13 nutartis adm. byloje Nr. eA-2-575/2019, 2019-04-10 nutartis adm. byloje Nr. eA-642-442/2019). Tais atvejais, kai paslaugos ar prekės, nurodytos PVM sąskaitoje faktūroje, nėra realiai tiekiamos, teisė į PVM atskaitą negali būti realizuota, nes nėra PVM objekto (LVAT 2012-11-28 nutartis adm. byloje Nr. A-442-2729-12; 2011-09-29 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2314/2011; 2011-05-16 nutartis adm. byloje Nr. A-556-222/2011).

Sprendime pažymėta, kad nagrinėjamoje byloje buvo surinkta pakankamai įrodymų pagrindžiančių, jog realiai sandoriai tarp UAB "K2", UAB "L1", UAB "H1" ir Pareiškėjo nebuvo vykdomi, kaip ir sandoriai tarp Pareiškėjo bei UAB "M2", UAB "G2", UAB "B2", SIA „A3“, SIA „K3“, SIA „N3“ ir „N3 OU“ (nesukurtas PVM objektas), o ką tik paminėtos įmonės buvo įsteigtos turint tikslą vykdyti mokestinį sukčiavimą.

Pareiškėjo sandoriai su UAB "L1"

Nustatyta, kad Pareiškėjas tikrintu laikotarpiu buhalterinėje apskaitoje apskaitė prekių (44000 kg sušaldyto sviesto, kilmės šalis – Latvija) įsigijimus pagal UAB "L1" vardu įformintas PVM sąskaitas faktūras už 622885,12 Lt ir 130805,88 Lt pirkimo PVM, iš viso už 753691 Lt. Pareiškėjas 130806 Lt pirkimo PVM, įtraukė į PVM atskaitą ir šia suma padidino deklaruotą gražintiną iš biudžeto PVM.

Nustatyta, kad UAB "L1" vardu įformintose PVM sąskaitose faktūrose nurodyta krovinio iškrovimo vieta - Kaunas, (*duomenys neskelbtini*), vežėjas - SIA „E3“. Nurodyti transporto priemonių valstybiniai numeriai, vairuotojų vardai, pavardės.

Pareiškėjas pagal gautas UAB "L1" vardu įformintas 2013-09-25 ir 2013-10-04 PVM sąskaitas faktūras apskaitė išrašytas pardavimo PVM sąskaitas faktūras (Invoice) toms pačioms prekėms (sušaldytam sviestui, kilmės šalis – Latvija) Latvijos įmonėms: SIA „K3“ pagal išrašytą 2013-09-25 PVM sąskaitą faktūrą (Invoice) už 334231,04 Lt ir SIA „A3“ pagal išrašytą 2013-10-04 PVM sąskaitą faktūrą (Invoice) iš viso už 334231,04Lt, kurias pagal PVMĮ 49 straipsnio 1 dalį apmokestino 0 proc. PVM tarifu. Prekių kilmę ir kokybę patvirtinantys dokumentai nepateikti.

Latvijos mokesčių administratorius 2014-10-02 pateiktame atsakyme dėl Pareiškėjo tiekimų SIA „A3“ nurodė, kad SIA „A3“ iš Pareiškėjo įsigytas pagal 2013-10-04 PVM sąskaitą faktūrą (Invoice) Nr. TOM 0526 prekes (sušaldytą sviestą, kilmės šalis LV (Latvija), perpardavė kitai Latvijos įmonei SIA „F3“ nurodydama, kad prekių kilmės šalis ne LV (Latvija), o Lietuva (AB "A1"). Atlikus SIA „A3“ patikrinimą adresu: (*duomenys neskelbtini*) Kekavas pag., nustatyta, kad kroviniai šiuo adresu neiškraunami ir nesandėliuojami. SIA „A3“ prekių kilmę ir kokybę patvirtinančių dokumentų nepateikė.

Latvijos mokesčių administratorius 2015-04-17 pateiktame atsakyme dėl Pareiškėjo tiekimų SIA „K3“ nurodė, kad SIA „K3“ deklaravo įsigijimus iš Pareiškėjo, tačiau patikrinimui SIA „K3“ valdybos narys I. J. apskaitos dokumentų nepateikė, ši įmonė nerandama. Nuo 2014-06-18 SIA „K3“ išregistruota iš PVM mokėtojų registro, įmonės veikla sustabdyta.

FNTT pateiktame Latvijos Valstybės pajamų tarnybos 2015-11-03 nutarime Nr. 23.25/L-1011 „Dėl SIA „L3“ atlikto mokesčių audito“ nurodyta: įmonės SIA „K3“ vienintelis dalyvis I. J. (laikotarpiu nuo 2013-02-08 iki 2014-07-19) nurodė, kad nieko nežino apie įmonės SIA „K3“ veiklą ir jokių dokumentų nepasirašė. Be to, įvertinus SIA „K3“ PVM deklaracijose deklaruotą prekių įsigijimą iš ES, taip pat informaciją iš Lietuvos ir Estijos mokesčių administratorių apie SIA „K3“ deklaruotus ES sandorių partnerius (t. t. ir Pareiškėją), turima pagrindo teigti, kad SIA „K3“ prekių faktiškai neturėjo, o dokumentai dėl prekių įsigijimo iš ES partnerių (t. t. ir Pareiškėjo) ir tolimesnio jų tiekimo Latvijos įmonei SIA „F3“ buvo įforminti formaliai. Minėti faktai rodo SIA „K3“ sandorių su ES partneriais ir su SIA „F3“ fiktyvų pobūdį. Taip pat nurodyta, kad įvertinus Latvijos Valstybės pajamų tarnybos turimą informaciją nustatyta, jog SIA „F3“ organizavo ir įformino dokumentus, deklaravo fiktyvius sandorius su savo

tiesioginiais partneriais, t. t. ir su SIA „K3“ ir kt., savo ruožtu SIA „K3“ ir kt. įmonių PVM deklaracijose pateikti sandoriai, kad būtų sumažintas į biudžetą mokamas mokestis. Atsižvelgiant į surinktą informaciją apie SIA „K3“ atstovą I. J. ir SIA „F3“ atstovą P. B. nustatyta, kad minėti asmenys šiose įmonėse ūkinės veiklos nevykdė ir minėtų įmonių vardu įformindavo dokumentus fiktyviai prekybai, taip pat įformino fiktyvius prekių tiekimo dokumentus SIA „L3“.

Sprendime nurodyta, kad Pareiškėjas sušaldyto sviesto įsigijimus apskaitė tik pagal UAB "L1", UAB "K2" ir UAB "H1" vardu įformintas PVM sąskaitas faktūras, kitų sušaldyto sviesto tiekėjų tikrintu laikotarpiu nenustatyta.

Pareiškėjo direktorius A. Y. 2014-05-19 el. paštu pateikė paaiškinimą, kuriame nurodė, kad „UAB "L1" Pareiškėjui visada siūlydavo pirkti sviestą (kontaktuodavau su G. Y.). Pasiūlymus gaudavau telefonu, buvom sudarę pirkimo sutartį, tačiau sėkmingai pavyko nupirkti tik 2 kartus. Prekes pirkdavau su pristatymu į savo sandėlius. Esame nupirkę 2013 m. dvi mašinas, kurias perpardavėme toliau pirkėjams Latvijos įmonėms. Po to, ši įmonė pakeitė direktorių, kuris pranešė apie blogą padėtį ir pasiūlymo nebesiuntė (S. J.)“.

Nustatyta, kad S. J. UAB "L1" vadovu buvo nuo 2013-12-12 iki 2014-01-06, t. y. ne sandorių su Pareiškėju metu (2013-09-25 – 2013-10-04). Be to, G. Y. (nuo 2013-08-27 iki 2013-10-08 vadovas) ir S. J. įdarbinti šioje įmonėje nebuvo, abu šie asmenys teigia, kad UAB "L1" veiklos nevykdė. Atsižvelgiant į tai, mokesčių administratorius vertino, kad direktoriaus teiginiai prieštarauja nustatytoms faktinėms aplinkybėms.

UAB "L1" PVM mokėtoja įregistruota nuo 2013-08-28, nuo 2014-03-31 išregistruota iš PVM mokėtojų registro, nes asmuo nevykdė ekonominės veiklos ir/ar nevykdė įsigijimų iš kitų ES narių. Vilniaus AVMI 2014-04-10 atliko UAB "B2" operatyvų patikrinimą, kurio metu susisiekti su įmone ar jos atsakingais asmenimis nepavyko, įmonė mokesčių administratoriaus nurodymo neįvykdė ir buhalterinės apskaitos dokumentų patikrinimui nepateikė. UAB "L1" PVM deklaracijose deklaruota veikla – automobilių ir lengvųjų variklių transporto priemonių pardavimas.

UAB "L1" vadovas nuo 2013-08-13 iki 2013-08-27 buvo H. D. (nuo 2013-08-16 iki 2013-08-29 ir akcininkas), nuo 2013-08-27 iki 2013-10-08 – G. Y. (nuo 2013-08-29 iki 2013-10-14 ir akcininkas), nuo 2013-10-08 iki 2013-11-08 – O. O., nuo 2013-11-08 iki 2013-12-12 – Rusijos pilietis U. L. (ir akcininkas), nuo 2013-12-12 iki 2014-01-06 – S. J., o nuo 2014-01-06 iki šiol – Rusijos pilietis F. N. (ir akcininkas). SODRA duomenimis, UAB "L1" nuo 2013-08-13 iki 2014-04-29 buvo įdarbintas tik H. D., kiti asmenys bendrovėje įdarbinti nebuvo. Pagal VMI duomenų bazėse turimą informaciją Rusijos piliečiai U. L. ir F. N. tikrintu laikotarpiu Lietuvos Respublikos valstybinės sienos nekirtė. UAB „B2“ buhalterinę apskaitą tvarkantis asmuo nuo 2013-08-27 H. D..

Pagal PVM informacijos mainų sistemą (toliau – VIES) nustatyta, kad 2013 m. rugsėjo–gruodžio mėn. prekių tiekimus (trikampę prekybą) UAB "L1" deklaravo T3 OU (už 2485305 Lt), o SIA „E3“ deklaravo suteiktų paslaugų už 29010 Lt.

Sušaldyto sviesto įsigijimas, pardavimas ir transportavimas buvo įformintas tą pačią ar kitą dieną pagal nurodytą schemą, t. y. prekių (sušaldyto sviesto) iš Latvijos įmonės per tarpininką Estijos įmonę įformintas transportavimas į Lietuvą. CMR ir UAB "L1" vardu išrašytose PVM sąskaitose faktūrose nurodytas krovinio iškrovimo adresas: Kaunas, (*duomenys neskelbtini*), t. y. Pareiškėjo adresas (Pareiškėjas šiuos sandėlius nuomojasi iš UAB "E2").

FNTT atliekamo ikiteisminio tyrimo metu negauti jokie UAB „B2“ apskaitos dokumentai už tiriamąjį laikotarpį, informacija surinkta iš trečiųjų šalių. Ikiteisminio tyrimo metu nenustatyti asmenys, tvarkę UAB "L1" buhalterinę apskaitą.

Ikiteisminio tyrimo Nr. 06-1-10003-14 metu H. D. davė parodymus: „bendravau su Latvijos piliečiais O. S. ir S. L., kurie man nurodė įsteigti Lietuvoje juridinius vienetus bendrovės arba įsigyti jų akcijas, kurios būtų PVM mokėtojos, būtų atsidariusios sąskaitas banke, turėtų savo antspaudus bei, kad asmenys, atstovaujantys bendroves, kaip direktoriai, nekeltų problemų dėl to, kad įmonių antspaudais ir banko sąskaitų valdymo instrumentais disponuotų kiti asmenys. Nuo 2013 m. pradžios pagal O. S. ir S. L. nurodymus įsteigiau UAB "L1" Organizavau, kad įmonės būtų įregistruotos Juridinių asmenų registre. Tapti vienadieniais, visiškai formaliais įmonių

savininkais ir direktoriais aš įkalbėdavau savo pažįstamus. Vėliau su šiais asmenimis vykdavau į banką, kur mes kartu gaudavome šių įmonių vardu atidarytų banko sąskaitų valdymo instrumentus. Mano pažįstami G. Y., O. O., S. J. banko sąskaitų valdymo instrumentų negavo, juos neišpakuotus, kartu su pagamintais įmonių antspaudais, persiunčiau per siuntų tarnybą į Latviją O. S. ir S. L. nurodytu adresu. Dėl mano įsigytų įmonių veiklos laikotarpio noriu parodyti, kad šių įmonių rekvizitai, banko sąskaitos buvo naudojami tik keletą mėnesių. Iš O. S. ir S. L. gaudavau paso kopijas užsienio piliečių, kurių vardu bus forminamas minėtų mano įsigytų ar nupirktų įmonių, t. y. UAB „B2” akcijų pardavimas. Noriu pabrėžti, kad iš Latvijos įmonių gautų PVM sąskaitų faktūrų (originalų), kuriomis buvo įformintas maisto produktų pardavimas mano įsteigtų ar įsigytų įmonių vardu, asmenys, kurie buvo UAB „B2”, direktoriais, nepasirašinėjo. Aš nežinau, kas jas pasirašinėjo šių asmenų kaip įmonių direktorių vardu“.

Taip pat H. D. apklaustas parodė: „dėl transportavimo dokumentų (važtaraščių) noriu parodyti, kad R. L. ir G. Y. (pagal O. S. ir S. L. nurodymus, perduotus per kitus asmenis) susisiekdavo su vilkikų, gabenančių maisto produktų krovinius, vairuotojais ir, susitikę su jais, patvirtindavo jų turimus krovinio gabenimo dokumentus UAB "L1" t. y. Lietuvos įmonių, neva gaunančių maisto produktus iš Estijos įmonių, antspaudais, paimdavo iš vairuotojų dalį krovinių gabenimo dokumentų (važtaraščių) egzempliorių, kuriuos perduodavo man. Šiuos CMR važtaraščius per siuntų tarnybą SIUNTA24 siūsdavau atgal į Rygą“.

G. Y. (nuo 2013-08-27 iki 2013-10-08 UAB "L1" vadovas ir akcininkas, t. y. įsigijimų ir tiekimų Pareiškėjui laikotarpiu, tačiau šioje įmonėje įdarbintas nebuvo) ikiteisminio tyrimo Nr. 06-1-10003-14 metu apklaustas parodė: „apie 2013 m. rugpjūčio mėnesį man H. D. pasiūlė būti įmonės UAB „B2” direktoriumi, už tai jis man pasiūlė apie 500-700 Lt užmokestį. Aš nežinau, kas prieš tai buvo direktorius ir kas po to buvo direktoriumi bei šios firmos pardavimo aplinkybių. Kas liečia šios firmos perregistravimą, aš pats niekur nevaikščiojau, viską tvarkė H., tik, jeigu neklystu, ėjau į banką, kur buvo atidaryta šios įmonės banko sąskaita, gal paimtas sąskaitos generatorius. Aš buvau šios įmonės direktorius apie vieną mėnesį, ar tuo metu įmonė vykdė kažkokią veiklą nežinau, aš jokioms firmoms jokių dokumentų neišrašinėjau, o H. man nedavė pasirašyti ant jokių PVM sąskaitų faktūrų“.

Taip pat G. Y. apklaustas parodė: „už 500 Eur mėnesiui man reikėdavo nuvažiuoti į Kauną. Aš iš H. D. buvau gavęs UAB "L1", UAB "K1", UAB "Z1" antspaudus. Turėdavau susiskambinti su vairuotojais, vežančiais cukrų, aliejų, sūrį, su jais susitikti, suantspauduoti CMR važtaraščius ir vieną egzempliorių pasiimti, o likusius atiduoti vairuotojams. Po to, mėnesio pabaigoje surinktus CMR atiduodavau H. Į savaitę važiuodavau po kelis kartus, vėliau beveik kiekvieną dieną. Susitikimai vykdavo V3 degalinėje, kuri yra VIA Baltikos kelyje arba ten, kur prekes išsikraudavo vilkikai Kaune, (*duomenys neskelbtini*)“.

UAB „B2” įsigijimai iš OU „T3“

Patikrinimo metu nustatyta, kad UAB "L1" prekių (44000 kg sušaldyto sviesto) įsigijimai įforminti iš Estijos įmonės OU „T3“ pagal 2013-09-23 ir 2013-10-04 sąskaitas faktūras (Invoice) Nr. TE 00225 ir Nr. TE 00234 iš viso už 193116 Eur. „T3 OU“ vardu išrašytose sąskaitose faktūrose nurodyti duomenys: pardavėjas „T3 OU“, siuntėjas – SIA „L3“, gavėjas – UAB "L1" krovinius gabenusių transporto priemonių valstybiniai numeriai, o vežėjas, vairuotojų vardai, pavardės nenurodyti.

Iš Estijos mokesčių administratoriaus 2014-04-09 gautas atsakymas dėl UAB "L1" sandorių su T3 OU. Estijos įmonės apskaitą tvarkantis asmuo T. I. paaiškino, kad su Lietuvos įmone verslo ryšiai užmegzti internetu ir per rekomendacijas, užsakymai prekėms (sviestui, aliejui ir cukrui) teikiami telefonu, internetu, transportu rūpinosi pirkėjas UAB "L1". Estijos mokesčių administratorius nurodė, kad T3 OU yra „įmonė tarpininkė“, jos direktorius F. G. yra įtariamas dalyvavimu PVM sukčiavime (F. G. yra ir UAB "H1" vadovas ir akcininkas, dėl kurios veiklos FNTT atliekamas ikiteisminis tyrimas byloje Nr. 06-1-10003-14). Estijos mokesčių administratorius pateikė išrašytas SIA „L3“ 2013-09-24 ir 2013-10-04 sąskaitas faktūras Nr. LTK 462828 ir Nr. LTK 466552 Estijos įmonei T3 OU ir 2 CMR:

- 2013-09-24 CMR Nr. 4872, kuriame nurodytas krovinio siuntėjas – SIA „L3“, krovinio gavėjas – T3 OU, vežėjas – SIA „A4“, transporto priemonių valst. Nr., vairuotojo vardas, pavardė,

krovinio pakrovimo vieta – (*duomenys neskelbtini*,) Latvija, krovinio iškrovimo vieta – UAB "L1" Kaunas, (*duomenys neskelbtini*).

- 2013-10-04 CMR Nr. 5056, kuriame nurodytas krovinio siuntėjas – SIA „L3“, gavėjas – T3 OU, vežėjas – SIA „A4“, transporto priemonių valst. Nr., vairuotojo vardas, pavardė, krovinio pakrovimo vieta – (*duomenys neskelbtini*), Ryga, Latvija, iškrovimo vieta – UAB "L1" Kaunas, (*duomenys neskelbtini*). 2013-09-24 ir 2013-10-04 CMR 24 laukelyje nėra žymų apie krovinio gavimą, juose nurodytas krovinio iškrovimo adresas – Pareiškėjo adresas: Kaunas, (*duomenys neskelbtini*).

Pagal 2014-07-22 gautą informaciją iš Latvijos mokesčių administratoriaus CMR nurodytos transporto priemonės nuosavybės teise priklauso Latvijos įmonei SIA „A4“, transporto paslaugas užsakė SIA „E3“. Įmonė SIA „A4“ neprisimena vežimo aplinkybių sandoriuose su SIA „E3“ 2013 metais. Latvijos Valstybės pajamų tarnyba pagal SIA „L3“ audito metu surinktą informaciją padarė išvadą, kad Latvijos įmonė SIA „E3“ yra krovinių ekspeditorė, dalyvaujanti karuseliniame sukčiavime, įformindama fiktyvius dokumentus už transporto paslaugų suteikimą.

Nustatyta, kad įforminami dokumentai (sąskaitos faktūros (Invoice), sutartys, susitarimai, CMR) dėl prekių (cukraus, augalinio aliejaus, sūrio, sviesto ir kt. prekių) didelio kiekio krovinių furgonų įvežimo į Latviją iš ES valstybių narių, kurios (prekės) tokiu pačiu kiekiu, komplektacija ir krovinių srauto tvarka buvo persiunčiamos tarp kelių Latvijos įmonių, o galutinis gavėjas Latvijoje yra SIA „L3“. SIA „L3“ vardu buvo įforminami dokumentai dėl prieš tai minėtų prekių grąžinimo atgal į ES. Prekių judėjimas įformintuose dokumentuose vyksta vieną dieną, t. y. iš ES (pardavėjai yra Estijos įmonės ir Lietuvos įmonės) Latvijos įmonėms ir paskui SIA „L3“, kuri, savo ruožtu, tą pačią dieną įformina prekių grąžinimą atgal ES (pirkėjai yra Estijos įmonės ir Lietuvos įmonės), gavėjai yra Lietuvos įmonės. Pagal įformintus dokumentus - transporto važtaraščius (CMR) - prekės išsiunčiamos iš Lietuvos ir grąžinamos į Lietuvą. SIA „L3“ sandoriuose su Latvijos įmonėmis (SIA „F3“, SIA „A3“) per vieną dieną daug kartų keitėsi prekių savininkas, o tai ekonomiškai nėra paaiškinama ir parodo formalų dokumentų įforminimą dėl fiktyvių sandorių.

SIA „L3“ audito metu nepateikė prekių kilmės dokumentų dėl maisto prekių įsigijimo iš Latvijos įmonių (SIA „F3“, SIA „A3“, SIA „U5“ ir kitų), be to, prekių kilmės dokumentai nepateikti ir prekių pirkėjams OU „T3“, F4 OU. Maisto prekių apyvarta Latvijoje yra ypač prižiūrima, todėl įmonė, dirbanti šioje srityje, turi būti atidi ir informuota dėl prekių kilmės, tiekimo aplinkybių (atsižvelgiant į ribotą realizacijos laikotarpį). Netikėtina, kad verslininkas, laikydamasis atsakingo valdymo principo, faktiškai įvykusių sandorių aplinkybėmis, užsiimdamas prekyba maisto prekėmis, nebūtų gavęs informacijos apie prekių kilmę.

SIA „L3“ įformino dokumentus (sąskaitas faktūras, sutartis, CMR) dėl sūrio, sviesto, aliejaus ir kt. prekių pardavimo Estijos įmonei „T3 OU“, o CMR kaip gavėjas nurodyta UAB "L1".

F. G. ikiteisminio tyrimo Nr. 06-1-10003-14 metu apklaustas parodė, kad jis buvo T3 OU akcininkas ir direktorius nuo šios įmonės įkūrimo (2012 m.). F. G. pažįsta S. L. nuo 2013 metų, minėtas asmuo F. G. rekomendavo įmonę UAB "L1". Kaip S. L. su šia įmone buvo susijęs, F. G. nežino, gal jis (S. L.) buvo UAB "L1" akcininkas ar vadovas. F. G. su S. L. derindavo prekių kainas, jų pristatymą. Kaskart iš S. L. gaudavo užsakymus SMS arba telefonu, S. L. nurodydavo, kokiais adresais reikia pristatyti prekes.

Latvijos Valstybės pajamų tarnybos ir Finansų policijos darbuotojai iš klausė F. G. (T3 OU ir N3 OU ir UAB "H1" vadovas), H. D. (UAB "U1" vadovas) F. N. (UAB "G1" vadovė) parodymus, tačiau iš minėtų asmenų nebuvo gauta informacijos apie prekių pirkimo–pardavimo, tiekimo, transportavimo faktines aplinkybes, bet daugiau informacijos apie asmenis, susijusius su tarpusavio prekių judėjimo dokumentų įforminimu. Minėtieji asmenys nežinojo, kas yra tikrieji prekių gavėjai, nepatvirtino prekių gavimo.

Nustatyta, kad UAB "L1" neturi išduoto Maisto tvarkymo subjekto patvirtinimo pažymėjimo (toliau – MTSP). Pagal 2019-04-01 gautą informaciją iš Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos (toliau – VMVT) įmonės, norėdamos vykdyti didmeninę prekybą maisto produktais, privalo turėti VMVT išduotą Maisto tvarkymo subjekto patvirtinimo pažymėjimą, kuriame nurodytos tam maisto tvarkymo subjektui leidžiamos maisto tvarkymo veiklos. Neturint MTSP, maisto tvarkymo veikla neleidžiama. MTSP išduodami konkrečiai maisto tvarkymo

vietai (veiklos vykdymo vietai). Tais atvejais, kai įmonės vykdo tik dokumentines pirkimo-pardavimo procedūras, neturėdami maisto produktų laikymo ir sandėliavimo patalpų, tuomet VMVT išduoda MTSPP vykdyti didmeninę prekybą vietą įmonės registracijos adresu. Maisto tvarkymo subjektų sąrašas yra skelbiamas viešai interneto tinklalapyje <http://vmvt.lt/opensdata/mtsr/index.php>., tačiau UAB "L1" šiame sąrašo nėra.

Nustatyta, kad SIA „L3“ įformino prekių tiekimus Estijos įmonei T3 OU vėliau (2013-09-24) nei UAB "L1" šias prekes įsigijo iš T3 OU (2013-09-23).

Pažymėtina, kad UAB "L1" iš Latvijos įmonės SIA „L3“ (dalyvaujančios sukčiavimo grandinėje) per tarpininkę Estijos įmonę T3 OU neva įsigytų prekių (sušaldyto sviesto) pardavimą Pareiškėjui įformino mažesne nei įsigijimo kaina.

Pagal pateiktus dokumentus nustatyta, kad to paties pavadinimo, to paties kiekio ir fasuotės prekių (sušaldyto sviesto) įsigijimas, pardavimas ir transportavimas buvo įformintas tą pačią ar kitą dieną, t. y. prekė (sušaldytas sviestas), kuri sandorių grandinės pradžioje buvo Latvijos įmonės SIA „L3“ vardu patiekta Estijos įmonei „T3 OU“, tolimesnėje pirkimo-pardavimo sandorių grandinėje (UAB "L1" -> UAB "T2" tą pačią ar kitą dieną ta pačia krovinių srauto tvarka (tos pačios transporto priemonės, tie patys vairuotojai) vėl buvo parduota Latvijos įmonėms. Šios aplinkybės suponuoja išvadą, kad sandoriai tarp įmonių, nurodytų apskaitos dokumentuose, neįvyko, kadangi nėra ekonomiškai pagrįsta, logiška, racionalu bei naudinga tą pačią ar kitą dieną prekes (sušaldytą sviestą) iš Latvijos per Estiją gabenti į Lietuvą ir jį parduoti Latvijos įmonėms, kai tai buvo galima padaryti tiesiogiai.

Pareiškėjo sandoriai su UAB "K2"

Pareiškėjo 2013-11-01 – 2014-04-30 laikotarpiu buhalterinės apskaitos registruose apskaitė gautas iš UAB "K2" PVM sąskaitas faktūras prekėms (sušaldytam sviestui ir saulėgrąžų aliejui) už 2030812,66 Lt ir 426471,29 Lt pirkimo PVM, iš viso už 2457283,95 Lt. Pareiškėjas 426472 Lt (123514,83 Eur) pirkimo PVM, išskirtą gautose iš UAB "K2" PVM sąskaitose faktūrose, įtraukė į PVM atskaitą ir šia suma padidino deklaruotą grąžintiną iš biudžeto PVM.

Pareiškėjo iš UAB "K2" gautose pirkimo PVM sąskaitose faktūrose nurodyta prekių iškrovimo vieta Kaunas, (*duomenys neskelbtini*) (sušaldyto sviesto) bei Kaišiadorys, (*duomenys neskelbtini*) ir Vilnius, (*duomenys neskelbtini*) (saulėgrąžų aliejaus, kilmės šalis nenurodyta), krovinių vežėjas – SIA „E3“ ir transporto priemonių valstybiniai numeriai bei vairuotojų vardai, pavardės.

Pareiškėjas pagal gautas iš UAB "K2" PVM sąskaitas faktūras apskaitė išrašytas pardavimo PVM sąskaitas faktūras šioms įmonėms:

- ES įmonėms: SIA „A3“ (sušaldytas sviestas, kilmės šalis – Lietuva, Lenkija) pagal 2013-11-13, 2013-12-11 ir 2014-02-20 PVM sąskaitas faktūras (Invoice) Nr. TOM0551, Nr. TOM0582 ir Nr. TOM0672 už 904702,70 Lt, SIA „N3“ (sušaldytas sviestas, kilmės šalis nenurodyta) pagal 2014-03-27 PVM sąskaitą faktūrą (Invoice) Nr. TOM0714 už 254795,92 Lt;

- Lietuvos įmonėms: UAB "I2" (aliejus) 2014 m. 01 mėn. už 1362 Lt ir 286 Lt pardavimo PVM, iš viso už 1648 Lt, UAB "G2" (aliejus) 2014 m. 03-04 mėn. už 95712 Lt ir 20100 Lt pardavimo PVM, iš viso už 115812 Lt, UAB "M2" (aliejus cisternose) 2013 m. 12 mėn. (pagal 10 PVM sąskaitų faktūrų) už 687691,13 Lt ir 144415,16 Lt pardavimo PVM, iš viso už 832106,29 Lt.

Pareiškėjas prie gautų iš UAB "K2" 2013-12-04 PVM sąskaitų faktūrų Nr. RO-TO-0412-1, Nr. RO-TO-0412-2 ir Nr. RO-TO-0412-3 bei 2014-02-19 PVM sąskaitos faktūros Nr. RO-TO-1902-1 pateikė sušaldyto sviesto ir saulėgrąžų aliejaus (cisternose) kokybę patvirtinančius dokumentus:

- 2013-12-03 ir 2013-12-04 Kokybės atitikties deklaracijas Nr. 12-03-1 ir Nr. 12-04-1, kuriose nurodytas prekės aprašymas – dezodoruotas šaldytas rafinuotas saulėgrąžų aliejus, pagaminimo data – 2013 m. lapkričio mėn., galiojimo data – 2014 m. gruodžio mėn., išfasavimas – be įpakavimo (cisterna), svoris (25500 kg), nurodytos prekės (aliejaus) cheminės, mikrobiologinės charakteristikos. Deklaracijose nurodyta „Valdybos nario parengta deklaracija“, šalia vardas, pavardė – P. B., UAB "K2" spaudas ir parašas.

- Lenkijos įmonės „B3“ Sp.o.o. 2014-02-18 analizės sertifikata dėl sušaldyto sviesto kokybės parametru, sertifikate nurodyta sušaldytą sviestą (22000 kg) gabenančios transporto priemonės valst. Nr., pagal sertifikate pateiktą informaciją krovinio gabenimo vieta – Lietuva.

- 2014-02-19 Kokybės atitikties deklaraciją Nr. 02-19-1, kurioje nurodytas prekės aprašymas – nesūdytas saldžios grietinėlės sviestas, pagaminimo data – 2014 m. sausio mėn., galiojimo data – 2015 m. sausio mėn., išfasavimas – kartoninės dėžės, svoris (22000 kg), nurodytos prekės (sviesto) cheminės, mikrobiologinės charakteristikos. Deklaracijoje nurodyta „Valdybos nario parengta deklaracija“, šalia vardas, pavardė – P. B., UAB "K2" spaudas ir parašas. Kilmės šalis nenurodyta.

Pažymėtina, kad pagal patikrinimui pateiktus dokumentus (PVM sąskaitas faktūras, CMR) nenustatyta nei vieno atvejo, kad Pareiškėjas ar jos sviesto tiekėjas (UAB "K2" būtų įsigiję sviestą iš Lenkijos arba, kad dokumentuose būtų nurodyta sušaldytą sviestą gabenusi Lenkijoje registruota transporto priemonė.

Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba informavo, kad pateiktuose UAB "K2" surašytuose dokumentuose – 2013-12-03, 2013-12-04 ir 2014-02-19 Kokybės atitikties deklaracijose Nr. 12-03-1, Nr. 12-04-1 ir Nr. 02-19-1 nėra atsekamumo sąsajų su konkrečiu aliejaus ir sviesto gamintoju, kilmės šalimi bei aliejaus ir sviesto saugą ir kokybę ištyrusia laboratorija. Tokiu būdu padaryta išvada, kad šios Kokybės atitikties deklaracijos Nr. 12-03-1, Nr. 12-04-1 ir Nr. 02-19-1 yra negaliojančios.

Latvijos mokesčių administratorius 2014-10-02 pateiktame atsakyme dėl Pareiškėjo tiekimų SIA „A3“ nurodė, kad SIA „A3“, būtent iš Pareiškėjo įsigytas pagal 2013-11-13, 2013-12-11 PVM sąskaitas faktūras (Invoice) prekes (sušaldytą sviestą, kilmės šalis – Lietuva), perpardavė kitai Latvijos įmonei SIA „F3“ ir sąskaitose faktūrose (Invoice) nurodė, kad prekių (sušaldyto sviesto) kilmės šalis – AB "A1", o iš Pareiškėjo įsigytas pagal 2014-02-20 PVM sąskaitą faktūrą (Invoice) prekes (sušaldytą sviestą, kilmės šalis – Lenkija) perpardavė Lietuvos įmonei UAB "G1" t. y. prekės 2014-02-20 grįžo atgal į Lietuvą. Atlikus SIA „A3“ struktūrinio vieneto adresu: (*duomenys neskelbtini*), Kekavas pag., patikrinimą nustatyta, kad kroviniai šiuo adresu neiškraunami ir nesandėliuojami. SIA „A3“ prekių kilmę ir kokybę patvirtinančių dokumentų nepateikė.

Latvijos mokesčių administratorius 2014-07-22 pateiktame atsakyme dėl Pareiškėjo tiekimų SIA „N3“ nurodė, kad SIA „N3“ deklaravo įsigijimus iš Pareiškėjo, tačiau nuo 2014-06-16 SIA „N3“ išregistruota iš PVM mokėtojų registro, įmonės veikla sustabdyta, nes patikrinimui SIA „N3“ apskaitos dokumentų nepateikė, įmonė nerandama. Latvijos mokesčių administratorius informavo, kad SIA „N3“ deklaravo sandorius su Latvijos įmonėmis, dalyvaujančiomis sukčiavimo scheme.

Sprendime dar kartą cituojamos Latvijos Valstybės pajamų tarnybos Finansų policijos valdybos baudžiamojo proceso metu atliekamo SIA „L3“ audito išvados.

Sprendime nurodyta, kad UAB "K2" buhalterinės apskaitos dokumentų ir apskaitos registru už 2014 m. 04 mėn. nepateikė ir VMI pateiktoje PVM deklaracijoje už 2014 m. 04 mėn. PVM apmokestinamų tiekimų ir įsigijimų nedeklaravo, t. y. pateikta nulinė PVM deklaracija. UAB "K2" įgaliotas asmuo R. T. 2014-07-15 Vilniaus AVMI paaiškino, kad „UAB "K2" vadovas P. B. įgaliotam asmeniui yra pateikęs įmonės buhalterinės apskaitos dokumentus tik už laikotarpį iki 2014-03-31. UAB "K2" dokumentus P. B. įgaliotam asmeniui atsiųsdavo paštu arba pateikdavo el. paštu, nuo 2014-04-01 P. B. neatsakė į jam siunčiamus laiškus ir su juo susisiekti nepavyko, P. B. už laikotarpį nuo 2014-04-01 UAB "K2" pirminių buhalterinės apskaitos dokumentų nepateikė“.

Nustatyta, kad UAB "K2" PVM mokėtoja įregistruota nuo 2013-07-16, nuo 2014-12-16 VMI sprendimu išregistruota iš PVM mokėtojų registro, nes asmuo nevykdė ekonominės veiklos ir/ar nevykdė įsigijimų iš kitų ES narių. Vilniaus AVMI 2014-02-26 ir 2014-07-22 atliko UAB "K2" operatyvius patikrinimus. Bendrovės PVM deklaracijose deklaruota veikla – didmeninė prekyba už atlygį ar pagal sutartį (kodas pagal EVRK – 46.10.00).

VMI bazių duomenimis UAB "K2" vadovas ir akcininkas nuo 2013-10-14 iki 2013-10-14 (tik vieną dieną) buvo H. D., nuo 2013-10-14 iki šiol - Latvijos pilietis P. B. (ir akcininkas). Pažymėtina, kad P. B. yra ir Latvijos įmonės SIA „F3“ (dalyvaujančios sukčiavimo scheme) vadovas ir savininkas. SODRA duomenimis įmonėje buvo įdarbinti 2 darbuotojai: P. B. – nuo 2013-11-11 iki 2014-12-01 ir M. M. – nuo 2014-02-18 iki 2015-08-24, kurie įmonėje nuo

2014-04-01 iki 2014-12-01 nedirbo (buvo įformintas nedraudiminis laikotarpis). M. M. Vilniaus AVMI paaiškino, kad UAB "K2" buvo įdarbintas vadybininko pareigoms. Jo pareigos buvo surasti patalpas biurui, vertėjauti, jis prekių nepardavinėjo, sąskaitų neišrašinėjo, su prekių pirkėjais ir pardavėjais nebendravo, atlyginimo iš įmonės negavo, kadangi su P. B. susisiekti nepavyko, todėl pats kreipėsi į SODRA dėl atleidimo.

Ikiteisminio tyrimo Nr. 06-1-10003-14 metu Latvijos pilietis P. B. apklaustas parodė: „aš esu UAB "K2" savininkas ir direktorius. Įmonę įsigijau 2013 m. iš H. D., įsigyti šią įmonę man rekomendavo S. L. Daugiausia UAB "K2" veikla buvo parduoti prekes UAB "T2" ir <...>. Ši įmonė norėjo prekes įsigyti iš Lietuvos įmonės. UAB "K2" vardu aš prekes pirkau iš H. D. įmonės E4, kurią man rekomendavo S. L.“.

Pareiškėjo direktorius A. Y. ikiteisminio tyrimo Nr. 06-1-10003-14 metu apklaustas parodė, kad Pareiškėjas iš UAB "K2" nupirko įvairių prekių, visos prekės buvo perkamos su pristatymu iki bendrovės nuomojamų sandėlių (Kaune ar Vilniuje) arba tiesiogiai klientams Lietuvoje. Iš UAB "K2" nupirkta prekės pristatė vežėjas SIA „E3“, iš UAB "K2" gautose pirkimo PVM sąskaitose faktūrose nurodyti transporto priemonių valstybiniai numeriai, iškrovimo vieta. Faktą, kad iš UAB "K2" pirktos prekės buvo atvežtos į Lietuvą, patvirtina ir faktas, kad jos vėliau buvo parduotos Lietuvos ir Latvijos įmonėms.

Atsižvelgiant į tai, kad Pareiškėjas žinojo/turėjo žinoti, jog minėtos Lietuvos ir Latvijos įmonės piktnaudžiauja PVM srityje, nemokėdamos PVM į biudžetą, kad į tiekimo sandorių grandinę Pareiškėjas buvo įtrauktas dirbtinai, siekiant pasididinti PVM atskaitą, turint tikslą gauti mokestinę naudą, Inspekcija konstatavo, jog ūkinės operacijos tarp Pareiškėjo ir minėtų Lietuvos įmonių, o vėliau tarp Pareiškėjo ir Latvijos PVM mokėtojų realiai neįvyko, o buvo tik atvaizduotos jų apskaitoje, todėl nebuvo sukurtas PVM objektas.

Pareiškėjas pateikė pirkimo–pardavimo sutartis, sudarytas su UAB "K2" (Pardavėju):

- 2013-11-11, 2014-02-17, 2014-03-25 pirkimo–pardavimo sutartis dėl šaldyto šviežios grietinėlės sviesto 82 proc. įsigijimo pagal pridedamą kokybės sertifikatą prie kiekvienos atsiunčiamos partijos;

- 2013-11-28 pirkimo–pardavimo sutartį dėl rafinuoto dezodoruoto saulėgrąžų aliejaus įsigijimo pagal pridedamą kokybės sertifikatą prie kiekvienos atsiunčiamos partijos.

Sutarčių 1 punkte nurodyta, kad prekių kokybė turi atitikti Lietuvos Respublikos norminiais aktais nustatytus standartus ir technines sąlygas bei Pardavėjo kokybės sertifikatą. Tačiau UAB "K2" kokybės sertifikatą nepateikė. Be to, UAB "K2" šiame sąrašė nėra, UAB "K2" neturi išduoto Maisto tvarkymo subjekto patvirtinimo pažymėjimo (kaip minėta, maisto tvarkymo subjektų sąrašas yra skelbiamas viešai interneto tinklalapyje <http://vmvt.lt/opendata/mtsr/index.php>).

UAB "K2" įsigijimai iš UAB "U1"

Nustatyta, kad UAB "K2" (vadovas Latvijos pilietis P. B.) prekių įsigijimus laikotarpiu nuo 2013-11-01 iki 2014-03-31 apskaitė tik iš vieno tiekėjo – UAB "U1" ir pagal UAB "U1" vardu įformintas pirkimų PVM sąskaitas faktūras apskaitė pardavimus pirkėjams – Lietuvos įmonėms, tame tarpe Pareiškėjui.

UAB "K2" laikotarpiu nuo 2013-11-01 iki 2014-03-31 apskaitos registruose apskaitė UAB "U1" vardu įformintas pirkimų PVM sąskaitas faktūras prekėms (sušaldytam sviestui ir saulėgrąžų aliejui) už 1900674,09 Lt ir 399141,61 Lt pirkimo PVM, iš viso už 2299815,70 Lt, pagal kurias buvo išrašytos pardavimų PVM sąskaitos faktūros Pareiškėjui.

Vilniaus AVMI 2014-05-08 ir 2014-10-29 atliko UAB "U1" operatyvius patikrinimus. UAB "U1" PVM mokėtoja įregistruota nuo 2013-10-17, nuo 2014-09-16 VMI sprendimu išregistruota iš PVM mokėtojų registro, nes asmuo nevykdė ekonominės veiklos. PVM deklaracijose deklaruota veikla – didmeninė prekyba už atlygį ar pagal sutartį. UAB "U1" vadovas nuo 2013-10-18 iki šiol H. D. (nuo 2013-10-24 iki šiol ir vienintelis akcininkas). SODRA duomenimis, H. D. įmonėje buvo įdarbintas nuo 2013-12-06 iki 2014-07-01, kitų darbuotojų nebuvo.

H. D. ikiteisminio tyrimo metu apklaustas parodė, kad UAB "U1" įsteigta pagal O. S. ir S. L. nurodymus. UAB "U1" banko sąskaitų valdymo instrumentai ir vienas antspaudas buvo nusiųsti į Latviją O. S. ir S. L. nurodytu adresu.

Pažymėtina, kad UAB "U1" nėra maisto tvarkymo subjektų, turinčių MTSP, sąrašė. UAB "K2" sušaldyto sviesto ir aliejaus (cisternose) kilmės ir kokybės dokumentai, iš kurių būtų galima nustatyti, kokio gamintojo ir kokį sviestą UAB "K2" įsigijo iš UAB "U1" nepateikti.

Ikiteisminio tyrimo Nr. 06-1-10003-14 metu H. D. duotuose paaiškinimuose patvirtino, kad UAB "U1" dalyvavo sudarytoje prekių pirkėjų ir pardavėjų grandinėje, kur vyko prekybos grandinės imitavimas: „Nuo 2013 m. pradžios pagal Latvijos piliečių O. S. ir S. L. nurodymus aš įsteigiau arba įsigijau akcijas šių įmonių: <...> UAB "K1", UAB "G1" ir UAB "U1" Man už tai pasiūlė 2000 Lt atlyginimą kas mėnesį, kurį gaudavau nuo 2013 m. kovo mėn. iki 2014 m. balandžio mėn. Latvijos piliečiai pasakė, kad šios įmonės turėjo dalyvauti prekybos grandinėje. Tapti vienadieniais įmonių direktoriais aš įkalbėdavau pažįstamus, su jais nuvykdavau į banką, kur kartu gaudavome įmonių vardu atidarytų banko sąskaitų valdymo instrumentus, tačiau asmenys (vienadieniai įmonių direktoriai) banko sąskaitų valdymo instrumentų negavo, juos neišpakuotus persiunčiau į Latviją, Y. U. vardu. Vėliau iš pokalbių su S. L. supratau, kad Latvijoje banko sąskaitų valdymo instrumentais disponavo S. L. Noriu pabrėžti, kad iš Latvijos įmonių gautų PVM sąskaitų faktūrų (originalų), kuriomis buvo įformintas maisto produktų pardavimas mano įsteigtų ar įsigytų įmonių vardu, asmenys, kurie buvo vienadieniais įmonių direktoriais, nepasirašinėjo. Aš nežinau, kas jas pasirašinėjo šių asmenų kaip įmonių direktorių vardu“.

Ikiteisminio tyrimo metu H. D. davė parodymus, kad jis bendravimui su Latvijos piliečiais O. S. ir S. L. per tarpininkus kiekvieną mėnesį keisdavo telefoną, įsigydamas naują telefono aparatą ir naują SIM kortelę. Vienu metu kartu su P. B. (UAB "K2" direktoriumi) įsigydavo kelias PILDYK korteles, iš kurių viena kortelė buvo skirta O. S. ir S. L. tarpininkams, kurią paėmė P. B.

UAB "U1" vadovas H. D. ikiteisminio tyrimo Nr. 06-1-10003-14 metu apklaustas parodė: „2013-2014 metais vyko aliejaus ir sviesto prekybos grandinės imitavimas. Tam buvo panaudotos nupirktos įmonės UAB "K1", UAB "G1" ir UAB "U1". Kaip ir cukraus pardavimų atvejais, UAB "K1" ir UAB "G1" neva parduodavo maisto produktus UAB "U1" o aš parduodavau UAB "K2" kuriai vadovavo P. B. – tai O. S. ir S. L. atstovas. Kam maisto produktus neva parduodavo UAB "K2" man nežinoma“.

Nustatyta, kad UAB "U1" tomis pačiomis datomis įformino UAB "K2" PVM sąskaitas faktūras to paties pavadinimo ir tokio pat kiekio, fasavimo prekių (sušaldyto sviesto, aliejaus) pardavimui, kurių įsigijimas buvo įformintas pagal juridinės galios neturinčius dokumentus, t. y. pagal UAB "G1" ir UAB "K1" vardu įformintas PVM sąskaitas faktūras, kuriose užfiksuotos neįvykusios ūkinės operacijos.

UAB "U1" dokumentų už 2014-04-01 – 2014-04-30 laikotarpį nepateikė, pateiktoje PVM deklaracijoje už 2014 m. 04 mėn. PVM apmokestinamų tiekimų ir įsigijimų nedeklaravo.

UAB "U1" įsigijimai iš UAB "G1"

UAB "U1" 2014-02-01 – 2014-03-31 laikotarpiu buhalterinės apskaitos registruose apskaitė prekių (sušaldyto sviesto 82 proc.) įsigijimą pagal UAB "G1" vardu įformintas PVM sąskaitas faktūras už 495891,13 Lt ir 104137,14 Lt pirkimo PVM, iš viso už 600028,27 Lt, pagal kurias įformino to paties pavadinimo ir kiekio prekių pardavimus UAB "K2".

UAB "G1" į PVM mokėtojų registrą įregistruota nuo 2014-02-01, Vilniaus AVMI sprendimu nuo 2014-06-19 išregistruota iš PVM mokėtojų registro, nes nuo 2014 m. 04 mėn. nevykdė ekonominės veiklos. Vilniaus AVMI 2014-07-23 atliko UAB "G1" operatyvų patikrinimą, kurio metu susisiekti su jos atsakingais asmenimis nepavyko, bendrovė mokesčių administratoriaus nurodymo neįvykdė ir buhalterinės apskaitos dokumentų patikrinimui nepateikė. UAB "G1" PVM deklaracijose deklaruota veikla – apskaita, buhalterija ir auditas, konsultacijos mokesčių klausimais. Inspekcijos duomenimis, nuo 2014-02-19 iki 2014-02-21 UAB "G1" vadovė buvo F. N. (nuo 2014-02-19 iki 2014-06-09 – ir akcininkė), o nuo 2014-02-21 iki šiol vadovas Baltarusijos pilietis O. B. (nuo 2014-06-09 iki šiol - akcininkas). SODRA duomenimis, UAB "G1" nuo 2014-01-13 samdomų darbuotojų nėra, F. N. ir O. B. įmonėje įdarbinti nebuvo.

Patikrinimo metu nustatyta, kad sušaldyto sviesto įsigijimas, pardavimas ir transportavimas buvo įformintas tą pačią ar kitą dieną, t. y. prekių iš Latvijos įmonės per tarpininką Estijos įmonę įformintas transportavimas į Lietuvą. CMR ir UAB "G1" vardu išrašytose PVM sąskaitose

nurodytas krovinio iškrovimo adresas: Kaunas, (*duomenys neskelbtini*) ir Kauno r., (*duomenys neskelbtini*), t. y. Pareiškėjo adresas.

F. N. ikiteisminio tyrimo Nr. 06-1-10003-14 metu apklausta parodė: „2014 m. vasario mėn. H. pasiūlė man būti UAB "G1" vadove, jis pasakė, kad vadove pabūsiu vos vieną dieną. H. kitą dieną man atvežė dokumentus, kuriuos pasirašius tapau UAB "G1" vadove ir akcininke, aš juos gražinau H.. Nuvažiavome į Šiaulių banko skyrių, kur atidariau įmonės banko sąskaitą ir man buvo išduota banko sąskaitos valdymo internetu slaptažodžių kortelė. Visus šiuos dokumentus iš karto pasiėmė H.. Kas liečia įmonės įregistravimą Registrų centre, aš ten nesilankiau ir jokių dokumentų nepateikiau. Po kelių mėnesių, sulaukusi skambučio iš VMI, supratau, kad vis dar esu UAB "G1" savininkė. H. man pateikė įmonės pardavimo dokumentus, kuriuos pristačiau VMI. Iš dokumentų supratau, kad įmonė parduodama baltarusiui. Jokios veiklos UAB "G1" vardu nevykdžiau, jokių be mano minėtų dokumentų, susijusių su įmonės įsigijimu ir pardavimu, aš nepasirašinėčiau, jokių dokumentų aš nepildžiau“. Be to, F. N. VMI 2014-05-27 paaiškino, kad pardavė įmonę E. U., pirkėją pasiūlė H. D. Jokių buhalterinių dokumentų jam neperdavė, įmonėje veiklos nevykdė, ant jokių dokumentų nepasirašė.

O. B. ikiteisminio tyrimo Nr. 06-1-10003-14 metu apklaustas nurodė, kad jis niekada negyveno adresu: (*duomenys neskelbtini*), Minsko m. Apskritai nėra kokių nors įmonių savininkas, lietuvių kalbos nemoka, niekada Lietuvos Respublikoje nebuvo, taip pat nebuvo nei Latvijoje, nei Lenkijoje. Pagal VMI duomenų bazėse turimą informaciją Baltarusijos pilietis O. B. tiriamuoju laikotarpiu Lietuvos Respublikos valstybinės sienos nekirto.

Ikiteisminio tyrimo metu nustatyta, kad UAB "G1" vardu pagal 2014-02-19 ir 2014-03-24 sąskaitas faktūras (Invoice) Nr. FP-1401-45 ir Nr. FP-1403-29 buvo įformintas 43000 kg sušaldyto sviesto įsigijimas už 177407,90 Eur iš Estijos įmonės „F4 OU“. Tyrimui nepateikti jokie UAB "G1" buhalterinės apskaitos dokumentai ir apskaitos registrai, todėl negalima nustatyti, ar UAB "G1" apskaitė sušaldyto sviesto įsigijimą iš Estijos įmonės „F4 OU“ bei pardavimą, už kokias prekes ar paslaugas buvo pervesti pinigai minėtai įmonei.

Įvertinus ikiteisminio tyrimo metu gautus Latvijos įmonės SIA „L3“ dokumentus, t. y. SIA „L3“ vardu Estijos įmonei „F4 OU“ išrašytas 2 sąskaitas faktūras (Invoice) 2014-02-19 Nr. LTK 515531 ir 2014-03-26 Nr. LTK 527791, kuriomis įformintas 43000 kg sušaldyto sviesto (kilmės šalis nenurodyta) pardavimas už 153852,70 Eur ir 2 CMR (2014-02-19 Nr. 190214/1 ir 2014-03-26 Nr. 260314/3), kuriuose nurodytas krovinio siuntėjas SIA „L3“, gavėjas – „F4 OU“, krovinio iškrovimo vieta – UAB "G1" Kaunas, (*duomenys neskelbtini*), pažymėtina, kad CMR24 langelyje „Kroviny gautas“ yra UAB "G1" antspaudas, spaudas su įrašu „F. N., direktorius, asmens kodas“, šalia parašas bei įrašyta krovinio gavimo data (2014-02-20 ir 2014-03-27).

Ikiteisminio tyrimo Nr. 06-1-10003-14 metu F. N. davė parodymus: „apklausos metu susipažinusi su CMR <...> galiu paaiškinti, kad juose matau UAB "G1" antspaudą ir antspaudą su savo vardu ir pavarde, asmens kodu, aš šių antspaudų niekada negaminau ir nesu mačiusi, taip pat šiuose dokumentuose yra parašai ne mano, jie net nepanašūs į mano parašus“.

SIA „L3“ audito metu nepateikė prekių kilmės dokumentų dėl maisto prekių įsigijimo iš Latvijos įmonių (SIA „F3“, SIA „A3“ ir kt.), be to, prekių kilmės dokumentai nepateikti ir prekių pirkėjams T3 OU, F4 OU.

Pagal įformintus dokumentus (transporto važtaraščius) prekės išsiunčiamos iš Lietuvos ir gražinamos į Lietuvą. SIA „L3“ įformino dokumentus (sąskaitas faktūras, sutartis, CMR) dėl sūrio, sviesto, augalinio aliejaus ir kt. prekių pardavimo „F4 OU“, o CMR gavėju nurodyta UAB "G1".

Ikiteisminio tyrimo Nr. 06-1-10003-14 metu nebuvo gauti jokie UAB "G1" buhalterinės apskaitos dokumentai. Ikiteisminio tyrimo metu nenustatyta, kokie asmenys tvarkė UAB "G1" buhalterinę apskaitą, todėl negalima nustatyti, ar UAB "G1" apskaitė ir deklaravo PVM deklaracijose įsigijimus iš ES PVM mokėtojų bei ar apskaitė įformintas Lietuvos PVM mokėtojams (t. t. UAB "U1" pardavimo PVM sąskaitas faktūras, ar jas deklaravo PVM deklaracijose).

UAB "G1" PVM į biudžetą nesumokėjo, nes dirbtinai suformavo PVM atskaitą (pirkimo PVM Lietuvoje), PVM deklaracijose deklaravo artimas pirkimo ir pardavimo PVM sumas.

Inspekcijos vertinimu, UAB "G1" veikla nebuvo atsitiktinė, o iš anksto suplanuota sukčiauti PVM srityje, t. y. sudaryti kuo didesnę sandorių grandinę, kai vienoje iš sandorių grandinių nesumokamas PVM į valstybės biudžetą bei padėti kitiems asmenims susikurti PVM atskaitą, siekiant susigrąžinti PVM arba sumažinti mokėtiną į biudžetą PVM.

Nustatyta, kad UAB "G1" iš Latvijos įmonės SIA „L3“ (dalyvaujančios sukčiavimo grandinėje) per tarpininkę Estijos įmonę „F4 OU“ neįsigytų prekių (sušaldyto sviesto) pardavimą UAB "U1" įformino mažesne nei įsigijimo kaina.

Pagal pateiktus dokumentus (CMR ir UAB "G1" vardu įformintas pardavimo PVM sąskaitas faktūras) nustatyta, kad to paties pavadinimo, to paties kiekio ir fasuotės prekių (sušaldyto sviesto) įsigijimas, pardavimas ir transportavimas buvo įformintas tą pačią ar kitą dieną, t. y. prekė, kuri sandorių grandinės pradžioje buvo Latvijos įmonės SIA „L3“ vardu patiekta Estijos įmonei „F4 OU“, tolimesnėje sušaldyto sviesto pirkimo-pardavimo sandorių grandinėje (UAB "G1" -> UAB "U1" -> UAB "K2" -> UAB "T2" tą pačią ar kitą dieną, ta pačia krovinių srauto tvarka (tos pačios transporto priemonės, tie patys vairuotojai) vėl buvo parduota Latvijos įmonėms. Šios nustatytos aplinkybės suponuoja išvadą, kad sandoriai tarp įmonių, nurodytų apskaitos dokumentuose, neįvyko, kadangi nėra ekonomiškai pagrįsta, logiška, racionalu bei naudinga tą pačią ar kitą dieną prekes iš Latvijos per Estiją gabenti į Lietuvą ir jas parduoti Latvijos įmonėms, kai tai buvo galima padaryti tiesiogiai.

UAB "U1" įsigijimai iš UAB "K1"

UAB "U1" 2013-11-01 – 2014-01-31 laikotarpiu buhalterinės apskaitos registruose apskaitė prekių įsigijimus pagal UAB "K1" vardu įformintas PVM sąskaitas faktūras už 1332566,65 Lt ir 279839,02 Lt pirkimo PVM, iš viso už 1612405,67 Lt.

UAB "U1" pagal UAB "K1" vardu įformintas pirkimo PVM sąskaitas faktūras įformino tų pačių prekių (to paties pavadinimo ir to paties kiekio, išfasavimo) pardavimus UAB "K2".

UAB "K1" į PVM mokėtojų registrą įregistruota nuo 2013-10-17, Vilniaus AVMI sprendimu nuo 2014-02-17 išregistruota iš PVM mokėtojų registro, nes nuo 2014 m. 04 mėn. nevykdė ekonominės veiklos. 2014-02-14 buvo atliktas UAB "K1" operatyvus patikrinimas, kurio UAB "K1" registracijos adresu nerasta, jos veiklos vykdymo vieta nenustatyta, patikrinimo metu susisiekti su bendrove ar jos atstovais nepavyko, bendrovė mokesčių administratoriaus nurodymo neįvykdė ir buhalterinės apskaitos dokumentų patikrinimui nepateikė. UAB "K1" PVM deklaracijose deklaruota veikla – didmeninė prekyba už atlygį pagal sutartį.

Nustatyta, kad nuo 2013-10-18 iki 2013-10-30 UAB "K1" vadovas buvo T. M. (nuo 2013-10-24 iki 2013-11-06 ir akcininkas), nuo 2013-11-01 iki 2015-05-04 vadovas – Rusijos pilietis F. N. (ir akcininkas). SODRA duomenimis, UAB "K1" nuo įmonės įsteigimo (2013-04-10) nebuvo įdarbintų darbuotojų, t. y. T. M. ir F. N. įmonėje įdarbinti nebuvo. Pagal VMI duomenų bazės turimą informaciją Rusijos pilietis F. N. laikotarpiu nuo 2013-11-01 iki 2014-02-28 Lietuvos Respublikos valstybinės sienos nekirto. UAB "K1" nuo 2015-11-12 likviduotas bankrutavus.

Pagal surinktą informaciją nustatyta, kad sušaldyto sviesto įsigijimas, pardavimas ir transportavimas buvo įformintas tą pačią ar kitą dieną, t. y. prekių (sušaldyto sviesto ir aliejaus) iš Latvijos įmonių per tarpininkus Estijos įmones įformintas transportavimas į Lietuvą. CMR ir UAB "K1" vardu įformintose PVM sąskaitose faktūrose nurodytas krovinio iškrovimo adresas: Kaunas, (*duomenys neskelbtini*), Kauno r., (*duomenys neskelbtini*) ir (*duomenys neskelbtini*), Kaišiadorys, t. y. Pareiškėjo arba jo kliento UAB "M2" adresas (*duomenys neskelbtini*), Kaišiadorys).

Ikiteisminio tyrimo metu T. M. apklaustas parodė: „2013 m. spalio mėn. H. D. paprašė įsigyti kokią nors naujai įsteigtą įmonę, kurią jis po to iš manęs nupirks. Aš iš UAB "A2" nusipirkau UAB "K1" sumokėjau apie 1200 Lt. Po kelių dienų nuvykau į Šiaulių banko filialą, kur įmonės vardu atidariau banko sąskaitą bei gavau kodų generatorių. UAB "K1" įsigijau tik perpardavimui savo draugui. Po to aš H. D. perdaviau visus UAB "K1" dokumentus, sutartį su banku dėl sąskaitos atidarymo, kodų generatorių bei įmonės antspaudą. Su H. D. sutariau, kad artimiausiu metu jis paruoš įmonės pirkimo-pardavimo sutartį, duos man pasirašyti ir tada aš būsiu oficialiai pardavęs UAB "K1". Iki šios dienos pardavimo sutarties nesu pasirašęs, nes H. D. jos man nepateikė. Noriu paaiškinti, kad UAB "K1" vardu jokios veiklos nevykdžiau, jokių ūkinės veiklos sandorių dokumentų nepasirašinėju“.

Ikiteisminio tyrimo metu F. N. apklaustas parodė: „man niekas nesiūlė įsigyti įmonės UAB "K1", lietuvių kalbos nemoku. Aš nesu UAB "K1" akcininkas ir direktorius, nevykdžiau šios įmonės veiklos, nežinau, kur randasi minėta įmonė. Jokių sandorių nurodytos įmonės vardu aš nevykdžiau, sąskaitų, sutarčių ir kitų juridinio asmens dokumentų nepasirašinėjau“.

Ikiteisminio tyrimo metu H. D. (UAB "U1" vadovas) davė parodymus: „2013–2014 metais vyko sviesto ir aliejaus prekybos grandinės imitavimas. Tam buvo panaudotos mano nupirktos įmonės UAB "K1" ir UAB "U1" kaip ir cukraus pardavimų atvejais, UAB "K1" neva parduodavo maisto produktus UAB "U1" o aš parduodavau UAB "K2“.

G. Y. (UAB "L1" vadovas) ikiteisminio tyrimo Nr. 06-1-10003-14 metu apklaustas parodė: „už 500 Eur mėnesiui man reikėdavo nuvažiuoti į Kauną. Aš iš H. D. buvau gavęs UAB "L1", UAB "K1", UAB „F3“, <...> antspaudus. Turėdavau susiskambinti su vairuotojais, vežančiais cukrų, aliejų, sūrį, su jais susitikti, suantspauduoti CMR važtaraščius ir vieną egzempliorių pasiimti, o likusius atiduoti vairuotojams. Po to, mėnesio pabaigoje surinktus CMR atiduodavau H. Į savaitę važiuodavau po kelis kartus, vėliau beveik kiekvieną dieną. Susitikimai vykdavo dažniausiai V3 degalinėje, kuri yra VIA Baltikos kelyje.“

Pagal tyrimo metu gautus UAB "K1" vardu atidarytos sąskaitos AB „Šiaulių bankas“ išrašus nustatyta, kad iš UAB "U1" už prekes (sviestą, aliejų) gautos pinigines lėšos buvo pervedamos į Estijos įmonių „C3 OU“, „F4 OU“ sąskaitas pagal tikrintu laikotarpiu išrašytas sąskaitas faktūras.

Pagal VIES duomenis UAB "K1" 2013-11-01 – 2014-02-28 laikotarpiu deklaravo prekių tiekimus (trikampę prekybą) ES įmonės: „F4 OU“ už 3509743 Lt ir suteiktų paslaugų vertę už 65316 Lt, „C3 OU“ deklaravo prekių tiekimus (trikampę prekybą) už 1835074 Lt.

Ikiteisminio tyrimo Nr. 06-1-10003-14 metu iš Estijos mokesčių administratoriaus gauta informacija, kad Estijos įmonė „F4 OU“ patiekė prekes (sušaldytą sviestą) UAB "K1" pagal įmonės vadovo F. N. pasirašytą sutartį, tačiau Estijos įmonė šios sutarties nepateikė, neatsakė, iš kur prekės buvo įsigytos, nepateikė apmokėjimą patvirtinančių dokumentų ir CMR, taip pat, pateikė tik dalį UAB "K1" išrašytų sąskaitų faktūrų (Invoice).

Latvijos mokesčių administratorius dėl sandorių tarp UAB "K1" ir Latvijos įmonės SIA „L3“ pateikė informaciją ir dokumentus (sąskaitas faktūras, CMR). Pateiktuose CMR nurodyta, kad krovinio siuntėjas SIA „L3“, krovinio gavėjas - F4 OU, krovinio iškrovimo vieta – UAB "K1" Kaunas, (*duomenys neskelbtini*), krovinio gavimo žymos vietoje (24 lauk.) yra uždėtas UAB "K1" spaudas ir neįskaitomas parašas. Kartu su CMR gautos sąskaitos faktūros, kuriose nurodyta, kad SIA „L3“ parduoda prekes Estijos įmonei „F4 OU“.

Tyrimui buvo pateikta informacija iš Estijos mokesčių administratoriaus dėl UAB "K1" sandorių su „C3 OU“ ir dokumentai: 2013-11-25 pirkimo pardavimo sutartis, sudaryta tarp „C3 OU“ ir UAB "K1" (kurioje ties įrašu pirkėjas F. N. yra neįskaitomas asmens parašas ir UAB "K1" antspaudas), „C3 OU“ 2013-11-25 – 2013-12-20 išrašyti dokumentai (sąskaitos faktūros, CMR-ai), kurių pagrindu buvo įformintas prekių (aliejaus) pardavimas UAB "K1".

Įmonės „C3 OU“ atstovas Estijos mokesčių administratoriui paaiškino, kad „sutartis su UAB "K1" buvo pasirašyta elektroniniu paštu, originalai buvo siųsti bendrovei „B3“ paštu adresu: Alytus, (*duomenys neskelbtini*). Sutartį pasirašė F. N. (kaip UAB "K1" atstovas), užsakymus atliko F. N. telefonu arba T. M. el. paštu. OU „C3“ pirko prekes iš Latvijos įmonių SIA „A4“ ir SIA „P3“ ir prekės buvo tiesiogiai siunčiamos į Lietuvą“.

UAB "K1" vardu UAB "U1" išrašytose PVM sąskaitose faktūrose nurodytos prekių (sušaldyto sviesto, aliejaus) transportavimo sąlygos, t. y. jose nurodyta krovinio iškrovimo vieta - Kaunas, (*duomenys neskelbtini*) ir Kaišiadorys, (*duomenys neskelbtini*), nurodytas krovinio vežėjas – Latvijos įmonė SIA „E3“ bei transporto priemonių valstybiniai numeriai, vairuotojų vardai, pavardės.

Kaip minėta, Latvijos Valstybės pajamų tarnyba pagal SIA „L3“ audito metu surinktą informaciją padarė išvadą, kad Latvijos įmonė SIA „E3“ yra krovinio ekspeditorė, dalyvaujanti karuseliniame sukčiavime, įformindama fiktyvius dokumentus už transporto paslaugų suteikimą.

UAB "K1" PVM į biudžetą nesumokėjo, nes neteisėtai suformavo PVM atskaitą (pirkimo PVM Lietuvoje), PVM deklaracijose deklaravo artimas pirkimo ir pardavimo PVM sumas.

Nustatyta, kad UAB "K1" nėra įtraukta į Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos tvarkomą maisto tvarkymo subjektų sąrašą. Sušaldyto sviesto ir aliejaus (cisternose) kilmės ir kokybės dokumentai, iš kurių būtų galima nustatyti, kokio gamintojo ir kokį sviestą UAB "U1" įsigijo iš UAB "K1" nepateikti.

Pažymėtina, kad UAB "K1" iš Latvijos įmonių (SIA „L3“, SIA „A4“, SIA „P3“) per tarpininkes Estijos įmones (F4 OU, C3 OU) neįsigytų prekių (sušaldyto sviesto, aliejaus) pardavimą UAB "U1" įformino mažesne nei įsigijimo kaina.

Pagal surinktą informaciją nustatyta, kad to paties pavadinimo, to paties kiekio ir fasuotės prekių (sušaldyto sviesto, aliejaus) įsigijimas, pardavimas ir transportavimas buvo įformintas tą pačią ar kitą dieną, t. y. prekės, kurios sandorių grandinėse pradžioje buvo Latvijos įmonių (SIA „L3“, SIA „A4“, SIA „P3“) vardu patiektos Estijos įmonėms (F4 OU, C3 OU) tolimesnėje prekių pirkimo-pardavimo sandorių grandinėje (UAB "K1" → UAB "U1" → UAB "K2" → UAB "T2" tą pačią ar kitą dieną ta pačia krovinių srauto tvarka (tos pačios transporto priemonės, tie patys vairuotojai) vėl buvo parduotos Latvijos įmonei (sušaldytas sviestas), o aliejus cisternose – UAB "M2". Šios nustatytos aplinkybės suponuoja išvadą, kad sandoriai pagal aktualius apskaitos dokumentus, neįvyko, kadangi nėra ekonomiškai pagrįsta, logiška, racionalu bei naudinga tą pačią ar kitą dieną prekes (sušaldytą sviestą) iš Latvijos per Estiją gabenti į Lietuvą ir jį parduoti Latvijos įmonei, kai tai buvo galima padaryti tiesiogiai.

Pareiškėjo sandoriai su UAB "H1"

Patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjas tikrintu laikotarpiu buhalterinės apskaitos registruose apskaitė iš UAB "H1" gautas PVM sąskaitas faktūras už 1308353,60 Lt ir 274754,25 Lt pirkimo PVM, iš viso už 1583107,85 Lt.

Pareiškėjo iš UAB "H1" gautose pirkimo PVM sąskaitose faktūrose nurodyta prekių iškrovimo vieta – Kaunas, (*duomenys neskelbtini*), bei transporto priemonių valstybiniai numeriai.

Nustatyta, kad UAB "H1" į PVM mokėtojų registrą įregistruota nuo 2009-09-04, Vilniaus AVMI sprendimu nuo 2016-04-06 išregistruota iš PVM mokėtojų registro, nes nuo 2016 m. 01 mėn. nevykdė ekonominės veiklos. 2014-05-23 buvo atliktas UAB "H1" operatyvus patikrinimas. UAB "H1" deklaruota veikla – maisto produktų, įskaitant žuvis, vėžiagyvius ir moliuskus, didmeninė prekyba. Pagal VMI informacinės bazės duomenis nuo 2010-01-04 UAB "H1" direktorius – F. G.. SODRA duomenimis, įmonėje buvo įdarbintas 1 darbuotojas (direktorius F. G.) nuo 2010-01-04 iki 2014-07-25. Nustatyta, kad F. G. tikrintu laikotarpiu buvo ir Estijos įmonių OU „T3“ ir OU „N3“ savininkas, kurioms prekes tiekė Pareiškėjas. UAB "H1" nuo 2017-06-06 likviduota bankrutavus.

Operatyvaus patikrinimo metu nustatyta, kad UAB "H1" apskaitė išrašytas Pareiškėjui PVM sąskaitas faktūras prekėms (cukrui, sušaldytam sviestui, prieskoniams) pagal gautas iš UAB "Z1" ir UAB "P2" PVM sąskaitas faktūras už 688038,28 Lt ir 144488,01 Lt pirkimo PVM, iš viso už 832526,29 Lt bei pagal iš Latvijos įmonių SIA „P3“ ir SIA „V5“ gautas sąskaitas faktūras (Invoice) prekėms (rafinuotam cukrui, aliejui) iš viso už 576617,56 Lt. Nustatyta, kad UAB "H1" buvo išduotas Maisto tvarkymo subjekto patvirtinimo pažymėjimas.

UAB "H1" PVM deklaracijose deklaravo 576618 Lt iš ES įsigytų prekių vertę ir 121089 Lt nuo jų apskaičiuotą pardavimo bei pirkimo PVM pagal iš Latvijos įmonių SIA „P3“ ir SIA „V5“ gautas sąskaitas faktūras. Pagal VIES informaciją Latvijos įmonės SIA „P3“ ir SIA „V5“ tikrintu laikotarpiu deklaravo prekių tiekimo ir trikampės prekybos sandorius su UAB "H1". UAB "H1" dėl sandorių su Latvijos įmonėmis pateikė CMR, kuriuose nurodytas krovinio (prekių) siuntėjas Latvijos įmonės SIA „P3“ ar SIA „V5“, prekių gavėjas – UAB "H1", krovinio iškrovimo vieta – Kaunas, UAB "T2" transporto priemonių valstybiniai numeriai, o krovinio gavimo žymos vietoje uždėti Pareiškėjo spaudai.

Latvijos mokesčių administratorius 2014-08-06 pateikė atsakymą dėl UAB "H1" ir Latvijos įmonės SIA „V5“ vykdytų sandorių. Latvijos įmonė mokesčių administratoriui pateikė sudarytą 2011-07-24 sutartį su UAB "H1" dėl cukraus tiekimo minėtai Lietuvos įmonei. Apie SIA „V5“ veiklą, jos kontaktus Lietuvos įmonė UAB "H1" sužinojo iš Latvijos įmonės internetinio puslapio ([duomenys neskelbtini](#)). Lietuvos įmonę UAB "H1" atstovavo ir prekių užsakymu rūpinosi jos

direktorius F. G. Prekių gabenimu iš SIA „V5“ sandėlių rūpinosi pirkėjas UAB "H1" Latvijos įmonė 2012 m. 08-11 mėn. deklaravo prekių tiekimus įmonei UAB "H1".

Latvijos mokesčių administratorius 2014-10-02 pateikė atsakymą dėl UAB "H1" ir Latvijos įmonės SIA „P3“ vykdytų sandorių, kuriame nurodė, kad Lietuvos įmonė UAB "H1" yra Latvijos įmonės ilgalaikis partneris (nuo 2009 m.). Prekių užsakymus pateikdavo įmonės direktorius F. G. Prekių transportavimu rūpinosi pirkėjas. Pagal SIA „P3“ apskaitos dokumentus ir PVM deklaracijas Latvijos įmonė deklaravo prekių tiekimus UAB "H1", patiektos Lietuvos įmonei prekės buvo įsigytos iš SIA „L6“.

UAB "H1" įsigijimai iš UAB "Z1"

Patikrinimo metu nustatyta, kad UAB "H1" 140642 Lt pirkimo PVM pagal gautas UAB "Z1" vardu įformintas PVM sąskaitas faktūras įtraukė į PVM atskaitą ir šia suma sumažino mokėtiną į biudžetą PVM.

UAB "Z1" PVM į biudžetą nemokėjo, nes dirbtinai suformavo PVM atskaitą (pirkimo PVM Lietuvoje), PVM deklaracijose deklaravo artimas pirkimo ir pardavimo PVM sumas.

UAB "Z1" PVM mokėtoja įregistruota 2013-03-04, Vilniaus AVMI sprendimu nuo 2013-09-24 išregistruota iš PVM mokėtojų registro, nes nuo 2013 m. 09 mėn. nevykdė ekonominės veiklos. Vilniaus AVMI 2013-10-30 atliko UAB "Z1" operatyvų patikrinimą, kurio metu susisiekti su įmone ar jos atsakingais asmenimis nepavyko, įmonė mokesčių administratoriaus nurodymo neįvykdė ir buhalterinės apskaitos dokumentų patikrinimui nepateikė. UAB "Z1" deklaruotas buveinės registracijos adresas: (*duomenys neskelbtini*) (pagal VĮ „Registru centras“ duomenis nurodytu adresu yra registruoti fiziniams asmenims priklausantys garažai). UAB "Z1" PVM deklaracijose deklaruota veikla – automobilių ir lengvųjų variklinių transporto priemonių pardavimas.

Nustatyta, kad UAB "Z1" nėra įtraukta į Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos tvarkomą maisto tvarkymo subjektų sąrašą ir neturi išduoto Maisto tvarkymo subjekto patvirtinimo pažymėjimo. Pažymėtina, kad UAB "Z1" nuo 2013-09-01 Inspekcijai deklaracijų neteikia, nepateikta ir PVM deklaracija už 2013 m. 09 mėn., t. y. UAB "Z1" nedeklaravo UAB "H1" vardu 2013-09-13 išrašytos PVM sąskaitos faktūros Nr. FAST-AU-1309-1, kuria buvo įformintas prekių (sušaldyto sviesto) pardavimas už 305779,97 Lt ir 64213,79 Lt pardavimo PVM.

Inspekcijos duomenimis, nuo 2013-02-28 iki 2013-09-10 UAB "Z1" vadovas ir vienintelis akcininkas buvo B. F., nuo 2013-09-10 vadovas ir akcininkas – Armėnijos pilietis K. B.. SODRA duomenimis, UAB "Z1" buvo įdarbinti 2 darbuotojai: B. F. buvo įdarbintas nuo 2013-03-04 iki 2013-09-03, N. F. – nuo 2013-07-16 iki 2013-09-03, įmonėje nuo 2013-09-04 samdomų darbuotojų nėra, t. y. K. B. įmonėje įdarbintas nebuvo. Pagal VMI duomenų bazėse turimą informaciją Armėnijos Respublikos pilietis K. B. laikotarpiu nuo 2013-03-01 iki 2013-09-30 Lietuvos Respublikos valstybinės sienos nekirto. UAB "Z1" buhalterinę apskaitą nuo 2013-02-26 iki šiol tvarko B. F.

VIIES duomenimis, 2013 m. 06-09 mėn. ES šalių PVM mokesčių mokėtojai UAB „F2“ deklaravo prekių tiekimus (trikampę prekybą): T3 OU už 3549523 Lt, N2 OU už 2122501 Lt bei suteiktų paslaugų vertę deklaravo SIA „E3“ už 23214 Lt.

Pagal surinktą informaciją nustatyta, kad sušaldyto sviesto įsigijimas, pardavimas ir transportavimas buvo įformintas tą pačią ar kitą dieną, t. y. prekių (sušaldyto sviesto ir cukraus) iš ES įmonių per tarpininkus Estijos įmonės įformintas transportavimas į Lietuvą. CMR ir UAB "Z1" vardu įformintose PVM sąskaitose faktūrose nurodytas krovinio iškrovimo adresas: Kaunas, (*duomenys neskelbtini*), t. y. Pareiškėjo adresas.

B. F. ikiteisminio tyrimo metu apklaustas parodė: „2013 m. vasario – kovo mėn. mano pažįstamas H. D. man pasiūlė tapti įmonės UAB "Z1" direktoriumi. Jis paaiškino, kad tapus įmonės direktoriumi man nieko daryti nereikės, tik atidaryti sąskaitą banke, o „už paslaugą“ man bus sumokėta 800 – 900 Lt. Po 3 dienų susitikau su H. D., kuris davė pasirašyti UAB "Z1" akcijų pirkimo-pardavimo sutartį bei kitus dokumentus (pasirašiau maždaug penkis lapus). Už įmonės akcijas pinigų niekam nemokėjau, H. pateiktus dokumentus pasirašiau automobilyje. Sekančią dieną su H. D. susitikau AB DNB banke, kur kaip įmonės direktorius pasirašiau banko sąskaitos atidarymo dokumentus. Banke buvo išduotas prisijungimo prie banko sąskaitos generatorius.

Sąskaitos atidarymo dokumentus ir generatorių atidaviau H. D.. Būdamas UAB "Z1" direktoriumi jokios veiklos nevykdžiau, jokių dokumentų nepasirašinėčiau, daugiau nieko apie įmonę nežinau“.

N. F. (įdarbintas UAB "Z1" nuo 2013-07-16 iki 2013-09-03) ikiteisminio tyrimo metu apklaustas parodė, kad UAB "Z1" jam žinoma tik tiek, kad joje buvo įdarbintas, tačiau realiai šioje įmonėje nedirbo.

H. D. (UAB "U1" vadovas) ikiteisminio tyrimo metu davė parodymus: „pagal O. S. ir S. L. nurodymus aš įsteigiau arba įsigijau įmonių akcijas UAB "L1", UAB "K1", UAB "U1", UAB "G1" <...>. Pirmoji įmonė buvo UAB "Z1", o vėliau - kitos įmonės. Visos šios įmonės kiek vėliau supratau dalyvavo imituojant prekybą cukrumi. Mano pažįstami asmenys <...>, B. F. banko sąskaitų valdymo instrumentų negavo, manau, kad Latvijoje banko sąskaitų valdymo instrumentais disponavo S. L.“.

Kaip minėta, H. D. ir G. Y. ikiteisminio tyrimo metu parodė, kad R. L. ir G. Y. (pagal O. S. ir S. L. nurodymus, perduotus per kitus asmenis) susisiekdavo su vilkikų, gabenančių maisto produktų krovinius, vairuotojais ir, susitikę su jais, patvirtindavo jų turimus krovinio gabenimo dokumentus UAB "Z1" Lietuvos įmonių (tame tarpe ir UAB "Z1" neva gaunančių maisto produktus iš Estijos įmonių, antspaudais, paimdavo iš vairuotojų dalį krovinių gabenimo dokumentų (važtaraščių) egzempliorių, kuriuos perduodavo H. D..

UAB "H1" direktorius F. G. ikiteisminio tyrimo Nr. 06-1-10003-14 metu apklaustas parodė: „2010 metais aš buvau įkūręs Lietuvoje įmonę „Z1“ <...> vėliau nuspręsta atidaryti įmonę Estijoje, kad nesusidarytų PVM permokos. Taip buvo įkurta N4 OU ir T3 OU, aš buvau jų direktorius ir steigėjas.<...> Įmonė UAB "Z1" man yra žinoma, kurią atstovavo Latvijos pilietis S. L., aš jį pažįstu nuo 2013 m. ir jis man rekomendavo įmones UAB "L1" ir <...>. Kaip jis susijęs su šiomis įmonėmis, aš nežinau, gal jis buvo šių įmonių akcininkas ar direktorius. Su S. L. derindavau prekių kainas, jų pristatymą. Kiek pamenu įmonei „F3“ pardavinėjau cukrų T3 OU vardu, su šia įmone buvo sudaryta sutartis. Kiek pamenu cukrus buvo nupirktas Latvijoje iš SIA „L3“ ir pristatytas į Lietuvą UAB "Z1".

Sprendime pažymėta, kad Pareiškėjas patikrinimui nepateikė iš UAB "H1" gautų prekių (cukraus, sušaldyto sviesto) kokybę patvirtinančių dokumentų (sertifikatų). Be to, UAB "Z1" ir UAB "H1" vardu įformintose PVM sąskaitose faktūrose nurodyta prekių (cukraus, sušaldyto sviesto) kilmės šalis ir jokie prekių kilmę ir kokybę patvirtinantys dokumentai nepateikti. Tačiau Pareiškėjo išrašytose Latvijos įmonei SIA „K3“ PVM sąskaitose faktūrose nurodyta, kad prekių (sušaldyto sviesto) kilmės šalis – PL (Lenkija), nors prekių kilmę ir kokybę patvirtinantys dokumentai nepateikti.

Nustatyta, kad UAB "Z1" iš įmonių SIA „L3“, SIA „P3“ (per tarpininkę Estijos įmonę T3 OU) ir N3 OU neįsigytų prekių (sušaldyto sviesto, cukraus) pardavimą UAB "H1" įformino mažesne nei įsigijimo kaina.

Sprendime akcentuojama, kad LVAT savo praktikoje yra pažymėjęs, jog nesąžiningumas įrodinėtinas tik tada, kai konstatuojamas realus ūkinės operacijos buvimas, tuo tarpu, esant išvadai apie neįvykusias ūkines operacijas, paneigiama pareiga įrodinėti asmens, siekiančio realizuoti teisę į PVM atskaitą, nesąžiningumą (LVAT 2011-01-31 nutartis adm. byloje Nr. A-575-223/2011; 2011-03-29 nutartis adm. byloje Nr. A-575-667/2011; 2011-12-22 nutartis adm. byloje Nr. A-575-912/2011, 2014-03-06 nutartis adm. byloje A-442-624/2014). Kadangi patikrinimo metu surinktais dokumentais neabejotinai įrodyta, kad šiame sprendime minėtos ūkinės operacijos realiai nebuvo vykdomos, nėra pagrindo atsižvelgti į Pareiškėjo pastabų argumentus.

Pareiškėjas pastabose nurodo, kad patikrinimo metu nebuvo atsižvelgta į tai, jog ikiteisminio tyrimo metu buvo nustatyta aplinkybė, jog Pareiškėjo nežinojo apie aplinkybes, kurias mokesčių administratorius nurodo kaip pagrindžiančias nesąžiningą Pareiškėjo veiklą ir dėl ko ikiteisminis tyrimas Pareiškėjo darbuotojų atžvilgiu yra nutrauktas.

Inspekcija Sprendime pažymėjo, kad baudžiamoji atsakomybė yra kraštutinė teisinės atsakomybės rūšis, kurioje taikomos įrodinėjimo priemonės ir įtvirtintos prezumpcijos skiriasi nuo kitose teisės šakose, nors ir priskiriamose viešosios teisės šakoms, taikomų įrodinėjimo priemonių ir kitų aplinkybių. LVAT praktikoje yra akcentuojama, jog mokestinė atsakomybė ir baudžiamoji atsakomybė kyla iš skirtingas teisės šakas reglamentuojančių teisės aktų normų, todėl pareiga

sumokėti mokesčius ir su jais susijusias ekonomines sankcijas (baudas, delspinigius) gali kilti nepriklausomai nuo kitų bylų baigties. LVAT, formuodamas administracinių teismų praktiką mokesčių bylose, ne kartą yra pažymėjęs, kad pareiga mokėti mokesčius atsiranda pagal mokesčių įstatymus, o baudžiamoji ar administracinė atsakomybė pagal kitus įstatymus, reguliuojančius su atitinkama atsakomybės rūšimi susijusius klausimus, t. y. skiriasi šių teisinių reiškinių pagrindai, skiriasi ir jų esmė bei tikslai, todėl tiek pareiga sumokėti mokesčius, tiek pareiga atsakyti už padarytą nusikaltimą, baudžiamąjį nusižengimą ar administracinės teisės pažeidimą gali egzistuoti vienu metu, kilti dėl vieno ir to paties veiksmo ar jo rezultato (2008-02-11 nutartis adm. byloje Nr. A-20-201/2008, 2011-07-07 nutartis adm. byloje Nr. A-442-2337/2011, 2011-12-29 nutartis adm. byloje Nr. A-575-3633-11, 2015-04-30 nutartis adm. byloje Nr. A-383-438/2015 ir kt.).

Vadovaujantis PVMĮ 123 straipsnio 1 dalies bei Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 96 straipsnio 1 dalies 2 punkto, 97 straipsnio 2 dalies, 98, 99 straipsnių nuostatomis nuo tvirtintinos 155751,56 Eur PVM sumos, atsižvelgiant į PVM sumokėjimo pradelstų dienų skaičių bei į Lietuvos Respublikos finansų ministro 2012-08-27 įsakymu Nr. 1K-292 ir 2012-12-05 įsakymu Nr. 1K-408 patvirtintus delspinigių už nesumokėtą arba pavėluotai sumokėtą mokesčių dydžius, Pareiškėjui apskaičiuota 7090,51 Eur PVM delspinigių.

Atsižvelgiant į tai, kad patikrinimo metu Pareiškėjas bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, teikė patikrinimui paaiškinimus ir dokumentus, bei nustačius, kad Pareiškėjo veikloje nustatytos Baudų skyrimo metodikos 18.1.4, 18.1.7, 18.1.8 papunkčių nuostatose įtvirtintos atsakomybę sunkinančios aplinkybės, Pareiškėjui skirta vidutinė 30 proc. dydžio 46725 Eur (155751,56 Eur x 30 proc.) PVM bauda.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Komisija, įvertinusi ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, jog Pareiškėjo skundas tenkintinas iš dalies, Inspekcijos sprendimas naikintinas ir Pareiškėjo skundas gražintinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Mokestinis ginčas šioje byloje vyksta dėl to, ar Inspekcija pagrįstai nepripažino Pareiškėjo teisės įtraukti į PVM atskaitą 704600 Lt pirkimo PVM pagal UAB "L1", UAB "K2" ir UAB "H1" vardu laikotarpiu nuo 2011-07-01 iki 2014-04-30 išrašytas PVM sąskaitas faktūras, mokesčių administratoriui konstatavus, jog išrašytose PVM sąskaitose faktūrose atvaizduotos ūkinės operacijos realiai neįvyko (nebuvo sukurtas PVM objektas). Kadangi Pareiškėjas įformino UAB "L1", UAB "K2" ir UAB "H1" vardu išrašytose PVM sąskaitose faktūrose nurodytų prekių pardavimus Lietuvos įmonėms UAB "M2", UAB "G2", UAB "B2" bei Latvijos ir Estijos įmonėms SIA „A3“, SIA „K3“, SIA „N3“ ir „N3 OU“, o mokesčių administratorius vertino, kad ginčo PVM sąskaitose faktūrose nurodytos prekės, kaip PVM objektas realiai neegzistavo (Pareiškėjas ginčo prekių nepardavė, o nurodyti pirkėjai realiai prekių neįsigijo), patikrinimo akte buvo sumažinta 794383 Lt (230069,22 Eur) apmokestinamų sandorių vertė ir 166821Lt (48314,70 Eur) standartinio tarifo pardavimo PVM pagal įmonėms UAB "M2", UAB "G2", UAB "B2" išrašytas PVM sąskaitas faktūras bei sumažinta 2536613 Lt (734653,9Eur) ES PVM mokėtojams patiektų ir iš Lietuvos teritorijos išgabentų prekių vertė pagal įmonėms SIA „A3“, SIA „K3“, SIA „N3“ ir „N3 OU“ išrašytas PVM sąskaitas faktūras.

Pareiškėjas su tokia Inspekcijos pozicija nesutinka, teigdamas, jog, priešingai negu teigia mokesčių administratorius, ginčo PVM sąskaitose faktūrose nurodytas prekes jis gavo (ikiteisminio tyrimo metu taip pat nenustatyta, kad Pareiškėjo buhalterinėje apskaitoje atvaizduoti sandoriai dėl maisto produktų pardavimo realiai neįvyko), pelningai pardavė kitoms įmonėms, nuo gauto pelno sumokėjo pelno mokesčių. Pareiškėjas tvirtina, kad mokesčių administratorius nevertino jo sąžiningumo ir nepasisakė dėl aplinkybės, jog ikiteisminis tyrimas Pareiškėjo darbuotojų atžvilgiu buvo nutrauktas. Pareiškėjas taip pat nesutinka su paskirtos baudos dydžiu.

Komisija, atsižvelgdama į Bendrovės motyvus, taip pat į tai, kad Komisijos sprendimo nustatomoje dalyje detalai aptartos su Bendrovės apmokestinimu susijusios faktinės aplinkybės, šioje sprendimo dalyje šių aplinkybių iš naujo neaptarinėja, dėl Inspekcijos sprendimo pagrįstumo pasisakydama, atsižvelgiant į Bendrovės skunde išdėstytus motyvus.

PVMĮ 4 straipsnio 1 dalis nustato, kad prekių tiekimu laikomas: 1) prekių perdavimas kitam asmeniui, kai pagal sandorio sąlygas šis asmuo arba trečioji šalis įgyja teisę disponuoti tomis prekėmis kaip jų savininkas, išskyrus prekių, atgabentų iš kitos valstybės narės šio įstatymo 41 straipsnio 6 dalyje nurodytomis sąlygomis, nuosavybės perdavimą toje dalyje nurodytam PVM mokėtojui, arba 2) prekių išgabėnimas iš šalies teritorijos kitos valstybės narės PVM mokėtojui, kuriam pagal sandorio sąlygas numatytas prekių nuosavybės perdavimas, o prekės yra padedamos saugoti į šiam PVM mokėtojui nuosavybės teise priklausančius ar kitais teisėtais pagrindais naudojamus sandėlius ar kitas patalpas, jeigu toje valstybėje narėje yra taikomos nuostatos, iš esmės atitinkančios šio įstatymo 41 straipsnio 6 dalies nuostatas. Toks prekių išgabėnimas laikomas prekių tiekimu kitos valstybės narės PVM mokėtojui.

PVMĮ 58 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad PVM mokėtojas turi teisę įtraukti į PVM atskaitą pirkimo ir (arba) importo PVM už įsigytas ir (arba) importuotas prekes ir (arba) paslaugas, jeigu šios prekės ir (arba) paslaugos skirtos naudoti tokiai šio PVM mokėtojo veiklai: 1) PVM apmokestinamam prekių tiekimui ir (arba) paslaugų teikimui; 2) prekių tiekimui ir (arba) paslaugų teikimui už šalies teritorijos ribų tuo atveju, kai toks prekių tiekimas ir (arba) paslaugų teikimas pagal šio Įstatymo nuostatas nebūtų neapmokestinamas PVM, jeigu jis vyktų šalies teritorijoje. Ši sąlyga netaikoma, jeigu už Europos Sąjungos teritorijos ribų suteiktos draudimo ir (arba) šio įstatymo 28 straipsnio 1–5 dalyse nurodytos finansinės paslaugos.

Šioje PVMĮ normoje yra įtvirtintos 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (toliau – ir PVM direktyva) X antraštinės dalies 1 skyriaus „Teisės į atskaitą atsiradimas ir taikymo sritis“ nuostatos.

ESTT yra konstatavęs, kad pagal PVM direktyvos sistemą apmokestinimo momentas, PVM apskaičiavimas ir galimybė atskaityti yra susiję su realiu prekių pristatymo arba paslaugų atlikimo įgyvendinimu. Bendra PVM sistema draudžia galimybę atskaitos srityje atsižvelgti į neįvykdytus sandorius, nes pagal šią sistemą apmokestinimo momentą ir dėl to teisę į atskaitą lemia realus sandorio įgyvendinimas (žr., pavyzdžiui, ESTT 2005-05-26 sprendimo byloje *António Jorge, C-536/03*, 25–27 p. ir rezoliucinę dalį).

Tai reiškia, jog apmokestinamojo asmens teisė į PVM atskaitą gali būti pripažinta tik jei prekės realiai jam buvo patiektos ar paslaugos realiai suteiktos, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos ir PVMĮ nuostatas. Apmokestinamasis asmuo, siekdamas pasinaudoti teise į PVM atskaitą, privalo turėti atitinkamus dokumentus, patvirtinančius realų prekių ar paslaugų įsigijimą. Apmokestinamojo asmens apskaita turi būti tvarkoma taip, kad mokesčių administratorius, remdamasis apskaitos dokumentais, galėtų tinkamai įgyvendinti apmokestinimo PVM kontrolę (LVAT 2019-04-10 nutartis adm. byloje Nr. eA-642-442/2019).

Iš ginčijamo Sprendimo matyti, kad Inspekcija laikosi pozicijos, jog patikrinimo metu surinktais dokumentais neabejotinai įrodyta, kad Sprendime minėtos ūkinės operacijos realiai nebuvo vykdomos, t. y. Pareiškėjas iš PVM sąskaitose faktūrose nurodytų juridinių asmenų (UAB "L1", UAB "K2", UAB "H1" ginčo prekių (šaldyto sviesto, aliejaus, cukraus ir kt. prekių) neįsigijo.

Komisija, įvertinusi ginčo šalių įrodinėjamas pozicijas, byloje nustatytų aplinkybių ir pateiktų duomenų visumą, konstatuoja, jog mokesčių administratoriaus išvada, kad UAB "L1", UAB "K2", UAB "H1" vardu išrašytais PVM sąskaitomis faktūromis buvo įformintos realiai neįvykusios ūkinės operacijos, nėra pakankamai pagrįsta byloje esančių duomenų visumos analize, išsamiau ir visapusišku įrodymų vertinimu.

Ginčo byloje analizuojamos šios to paties pavadinimo ir to paties kiekio prekių tiekimo grandinės:

- Latvijos įmonė SIA „L3“ → Estijos įmonė T3 → **UAB „B2“** (dingęs prekeivis) → UAB "T2" → Latvijos įmonės SIA „K3“ ir SIA „A3“ → SIA „F3“ → SIA „L3“;

- Latvijos įmonė SIA „L3“ → Estijos įmonė F4 OU → UAB "G1" (dingęs prekeivis) → UAB "U1" → **UAB "K2"** → UAB "T2" → Latvijos įmonės SIA „N3“ ir SIA „A3“. Pažymėtina, kad SIA „N3“ toliau įformino prekių pardavimą SIA „F3“, kuri įformino pardavimą SIA „L3“, o SIA „A3“ toliau įformino prekių pardavimą Lietuvos įmonei UAB "G1";

- Latvijos įmonės SIA „L3“, SIA „A4“, SIA „P3“ → Estijos įmonės „F4 OU“ ir „C3 OU“ → UAB "K1" (dingęs prekeivis) → UAB "U1" → **UAB "K2"** → UAB "T2" → Latvijos įmonė SIA

„A3“ ir Lietuvos įmonės UAB "M2", UAB "G2". Pažymėtina, kad SIA „A3“ toliau įformino prekių pardavimą SIA „F3“, kuri toliau įformino pardavimą SIA „L3“;

- Latvijos įmonės SIA „L3“, SIA „P3“ → Estijos įmonės „F4 OU“ ir „N4 OU“ → UAB "Z1" (dingęs prekeivis) → **UAB "H1"** → UAB "T2" → Latvijos įmonė SIA „K3“, Estijos įmonė „N3 OU“ ir Lietuvos įmonė UAB "B2" Pažymėtina, kad Latvijos įmonė SIA „K3“ toliau įformino prekių pardavimą SIA „F3“, kuri toliau įformino pardavimą SIA „L3“.

UAB "L1", UAB "G1", UAB "K1", UAB "Z1" nerandamos, mokesčių administratoriui nepavyko susisiekti su jų atsakingais asmenimis, jos mokesčių administratoriaus nurodymo neįvykdė ir buhalterinės apskaitos dokumentų patikrinimui nepateikė.

Šių juridinių asmenų vadovai G. Y. (UAB "L1" vadovas), F. N. (UAB "G1" vadovė), T. M. (UAB "K1" vadovas), B. F. (UAB "Z1" vadovas) ikiteisminio tyrimo Nr. 06-1-10003-14 metu apklausti parodė, kad jokios veiklos vadovaujamų įmonių vardu nevykdė, jokių dokumentų nepasirašinėjo. Jie teigė, kad įmonių vadovais tapti jiems pasiūlė H. D., jie vadovaujamų įmonių vardų pasirašė sutartis su bankais (atidarė atsiskaitomąsias sąskaitas bankuose), gavo sąskaitų valdymo instrumentus (generatorius), kuriuos iš karto perdavė H. D.. Nustatyta, kad šios įmonės vėliau buvo parduotos užsienio (Rusijos, Baltarusijos, Armėnijos) piliečiams, tačiau šie asmenys tikrintu laikotarpiu Lietuvos Respublikos sienos nekirto.

SODRA duomenimis, UAB "L1", UAB "H1", UAB "G1", UAB "K1", išskyrus vadovus, įdarbintų darbuotojų neturėjo. UAB "K2" vadybininko pareigose įdarbintas M. M. Vilniaus AVMI paaiškino, kad prekių nepardavinėjo, sąskaitų neišrašinėjo, su prekių pirkėjais ir pardavėjais nebendravo, atlyginimo iš įmonės negavo. UAB "Z1" nuo 2013-07-16 iki 2013-09-03 įdarbintas N. F. ikiteisminio tyrimo metu parodė, kad realiai šioje įmonėje nedirbo.

Nustatyta, kad UAB "K2" vadovas ir akcininkas nuo 2013-10-14 iki 2013-10-14 (tik vieną dieną) buvo H. D., nuo 2013-10-14 iki šiol – Latvijos pilietis P. B. (ir akcininkas). Pažymėtina, kad P. B. yra ir Latvijos įmonės SIA „F3“ (dalyvaujančios sukčiavimo schemoje) vadovas ir savininkas. UAB "H1" direktorius – F. G. (nuo 2010-01-04). Nustatyta, kad F. G. tikrintu laikotarpiu buvo ir Estijos įmonių OU „T3“ ir OU „N4“ savininkas, kurioms prekes tiekė Pareiškėjas.

Ikiteisminio tyrimo Nr. 06-1-10003-14 metu H. D. duotuose paaiškinimuose patvirtino, kad UAB "U1" dalyvavo sudarytoje prekių pirkėjų ir pardavėjų grandinėje, kur vyko prekybos grandinės imitavimas: „Nuo 2013 m. pradžios pagal Latvijos piliečių O. S. ir S. L. nurodymus aš įsteigiau arba įsigijau akcijas šių įmonių: UAB „B2“, UAB "K1", UAB "Z1", UAB "G1" ir UAB "U1". Man už tai pasiūlė 2000 Lt atlyginimą kas mėnesį, kurį gaudavau nuo 2013 m. kovo mėn. iki 2014 m. balandžio mėn. Latvijos piliečiai pasakė, kad šios įmonės turėjo dalyvauti prekybos grandinėje. Tapti vienadieniais įmonių direktoriais aš įkalbėdavau pažįstamus, su jais nuvykdavau į banką, kur kartu gaudavome įmonių vardu atidarytų banko sąskaitų valdymo instrumentus, tačiau asmenys (vienadieniai įmonių direktoriai) banko sąskaitų valdymo instrumentų negavo, juos neišpakuotus persiunčiau į Latviją, Y. U. vardu. Vėliau iš pokalbių su S. L. supratau, kad Latvijoje banko sąskaitų valdymo instrumentais disponavo S. L.. Noriu pabrėžti, kad iš Latvijos įmonių gautų PVM sąskaitų faktūrų (originalų), kuriomis buvo įformintas maisto produktų pardavimas mano įsteigtų ar įsigytų įmonių vardu, asmenys, kurie buvo vienadieniais įmonių direktoriais, nepasirašinėjo. Aš nežinau, kas jas pasirašinėjo šių asmenų kaip įmonių direktorių vardu. Dėl mano įsigytų įmonių veiklos laikotarpio noriu parodyti, kad šių įmonių rekvizitai, banko sąskaitos buvo naudojami tik keletą mėnesių. Iš O. S. ir S. L. gaudavau paso kopijas užsienio piliečių, kurių vardu bus forminamas minėtų mano įsigytų ar nupirktų įmonių akcijų pardavimas.“ UAB "U1" vadovas H. D. ikiteisminio tyrimo Nr. 06-1-10003-14 metu apklaustas parodė: „2013–2014 metais vyko aliejaus ir sviesto prekybos grandinės imitavimas. Tam buvo panaudotos nupirktos įmonės UAB "K1", UAB "G1" ir UAB "U1". Kaip ir cukraus pardavimų atvejais, UAB "K1" ir UAB "G1" neva parduodavo maisto produktus UAB "U1", o aš parduodavau UAB "K2", kuriai vadovavo P. B. – tai O. S. ir S. L. atstovas. Kam maisto produktus neva parduodavo UAB "K2", man nežinoma“.

Ikiteisminio tyrimo Nr. 06-1-10003-14 metu Latvijos pilietis P. B. apklaustas parodė: „aš esu UAB "K2" savininkas ir direktorius. Įmonę įsigijau 2013 m. iš H. D., įsigyti šią įmonę man rekomendavo S. L.. Daugiausia UAB "K2" veikla buvo parduoti prekes UAB "T2" ir <...>. Ši

įmonė norėjo prekes įsigyti iš Lietuvos įmonės. UAB "K2" vardu aš prekes pirkau iš H. D. įmonės, kurią man rekomendavo S. L.“.

UAB "H1" direktorius F. G. ikiteisminio tyrimo Nr. 06-1-10003-14 metu apklaustas parodė: „2010 metais aš buvau įkūręs Lietuvoje įmonę „A4“ <...> vėliau nuspręsta atidaryti įmonę Estijoje, kad nesusidarytų PVM permokos. Taip buvo įkurta N3 OU ir T3 OU, aš buvau jų direktorius ir steigėjas.<...> Įmonė UAB "Z1" man yra žinoma, kurią atstovavo Latvijos pilietis S. L., aš jį pažįstu nuo 2013 m. ir jis man rekomendavo įmones UAB "L1" ir <...>. Kaip jis susijęs su šiomis įmonėmis, aš nežinau, gal jis buvo šių įmonių akcininkas ar direktorius. Su S. L. derindavau prekių kainas, jų pristatymą. Kiek pamenu įmonei „F2“ pardavinėjau cukrų T3 OU vardu, su šia įmone buvo sudaryta sutartis. Kiek pamenu cukrus buvo nupirktas Latvijoje iš SIA „L3“ ir pristatytas į Lietuvą UAB "Z1". F. G. taip pat parodė, kad jis buvo T3 OU akcininkas ir direktorius nuo šios įmonės įkūrimo (2012 m.). F. G. pažįsta S. L. nuo 2013 metų, minėtas asmuo F. G. rekomendavo įmonę UAB "L1" Kaip S. L. su šia įmone buvo susijęs, F. G. nežino, gal jis (S. L.) buvo UAB „B3“ akcininkas ar vadovas. F. G. su S. L. derindavo prekių kainas, jų pristatymą. Kaskart iš S. L. gaudavo užsakymus SMS arba telefonu, S. L. nurodydavo, kokiais adresais reikia pristatyti prekes.

Taip pat H. D. apklaustas parodė: „dėl transportavimo dokumentų (važtaraščių) noriu parodyti, kad R. L. ir G. Y. (pagal O. S. ir S. L. nurodymus, perduotus per kitus asmenis) susisiekdavo su vilkikų, gabenančių maisto produktų krovinius, vairuotojais ir, susitikę su jais, patvirtindavo jų turimus krovinio gabenimo dokumentus UAB "L1", t. y. Lietuvos įmonių, neva gaunančių maisto produktus iš Estijos įmonių, antspaudais, paimdavo iš vairuotojų dalį krovinių gabenimo dokumentų (važtaraščių) egzempliorių, kuriuos perduodavo man. Šiuos CMR važtaraščius per siuntų tarnybą SIUNTA24 siūsdavau atgal į Rygą“.

Taip pat G. Y. apklaustas parodė: „už 500 Eur mėnesiui man reikėdavo nuvažiuoti į Kauną. Aš iš H. D. buvau gavęs UAB "L1", UAB "K1", UAB "Z1" antspaudus. Turėdavau susiskambinti su vairuotojais, vežančiais cukrų, aliejų, sūrį, su jais susitikti, suantspauduoti CMR važtaraščius ir vieną egzempliorių pasiimti, o likusius atiduoti vairuotojams. Po to, mėnesio pabaigoje surinktus CMR atiduodavau H. Į savaitę važiuodavau po kelis kartus, vėliau beveik kiekvieną dieną. Susitikimai vykdavo V3 degalinėje, kuri yra VIA Baltikos kelyje arba ten, kur prekes išsikraudavo vilkikai Kaune, (*duomenys neskelbtini*), sandėliai (*duomenys neskelbtini*)“.

Byloje pateikta Estijos mokesčių administratoriaus informacija apie Estijos įmones T3 OU ir F4 OU. Estijos įmonės T3 OU apskaitą tvarkantis asmuo T. A. paaiškino, kad su Lietuvos įmone UAB "L1" verslo ryšiai užmegzti internetu ir per rekomendacijas, užsakymai prekėms (sviestui, aliejui ir cukrui) teikiami telefonu, internetu, transportu rūpinosi pirkėjas UAB "L1". Estijos mokesčių administratorius nurodė, kad T3 OU yra „įmonė tarpininkė“, jos direktorius F. G. yra įtariamas dalyvavimu PVM sukčiavime. Pagal Estijos mokesčių administratoriaus pateiktas SIA „L3“ 2013-09-24 ir 2013-10-04 išrašytas Estijos įmonei T3 OU sąskaitas faktūras ir CMR‘us nustatyta, kad CMR‘uose nurodytos transporto priemonės nuosavybės teise priklauso Latvijos įmonei SIA „A4“, transporto paslaugas užsakė SIA „E3“. Latvijos Valstybės pajamų tarnyba pagal SIA „L3“ audito metu surinktą informaciją padarė išvadą, kad Latvijos įmonė SIA „E3“ yra krovinių ekspeditorė, dalyvaujanti karuseliniame sukčiavime, įformindama fiktyvius dokumentus už transporto paslaugų suteikimą.

Ikiteisminio tyrimo Nr. 06-1-10003-14 metu iš Estijos mokesčių administratoriaus gauta informacija, kad Estijos įmonė „F4 OU“ patiekė prekes (sušaldytą sviestą) UAB "K1" pagal įmonės vadovo F. N. pasirašytą sutartį, tačiau Estijos įmonė šios sutarties nepateikė, neatsakė, iš kur prekės buvo įsigytos, nepateikė apmokėjimą patvirtinančių dokumentų ir CMR, taip pat, pateikė tik dalį UAB "K1" išrašytų sąskaitų faktūrų (Invoice).

Latvijos mokesčių administratorius dėl sandorių tarp UAB "K1" ir Latvijos įmonės SIA „L3“ pateikė informaciją ir dokumentus (sąskaitas faktūras, CMR). Pateiktuose CMR nurodyta, kad krovinio siuntėjas SIA „L3“, krovinio gavėjas - F4 OU, krovinio iškrovimo vieta – UAB "K1" Kaunas, (*duomenys neskelbtini*), krovinio gavimo žymos vietoje (24 lauk.) yra uždėtas UAB "K1" spaudas ir neįskaitomas parašas. Kartu su CMR gautos sąskaitos faktūros, kuriose nurodyta, kad SIA „L3“ parduoda prekes Estijos įmonei „F4 OU“.

Byloje pateikta informacija iš Estijos mokesčių administratoriaus dėl UAB "K1" sandorių su „C3 OU“ ir dokumentai, kurių pagrindu buvo įformintas prekių (aliejaus) pardavimas UAB "K1" įmonės „C3 OU“ atstovas Estijos mokesčių administratoriui paaiškino, kad „sutartis su UAB "K1" buvo pasirašyta elektroniniu paštu, originalai buvo siųsti bendrovei „B2“ paštu adresu: Alytus, (*duomenys neskelbtini*). Sutartį pasirašė F. N. (kaip UAB "K1" atstovas), užsakymus atliko F. N. telefonu arba T. M. el. paštu. OU „C3“ pirko prekes iš Latvijos įmonių SIA „A4“ ir SIA „P3“ ir prekės buvo tiesiogiai siunčiamos į Lietuvą“.

Pažymėtina, kad UAB "L1", UAB "K1", UAB "G1" ir UAB "Z1" ginčo prekių pardavimus įformino mažesne nei įsigijimo kaina.

Ginčo byloje pateikta informacija apie Latvijos įmones, kurioms buvo parduotos ginčo prekės – SIA „A3“, SIA „K3“ ir SIA „F3“.

Latvijos mokesčių administratorius 2014-10-02 pateiktame atsakyme dėl Pareiškėjo tiekimų SIA „A3“ nurodė, kad SIA „A3“ iš Pareiškėjo įsigytas prekes (sušaldytą sviestą), perpardavė kitai Latvijos įmonei SIA „F3“ nurodydama, kad prekių kilmės šalis ne LV (Latvija), o Lietuva (AB "A1"), o pagal 2014-02-20 PVM sąskaitą faktūrą iš Pareiškėjo įsigytas (Invoice) prekes (sušaldytą sviestą, kilmės šalis – Lenkija) perpardavė Lietuvos įmonei UAB "G1". Atlikus SIA „A3“ patikrinimą adresu: (*duomenys neskelbtini*), Kekavas pag., nustatyta, kad kroviniai šiuo adresu neiškraunami ir nesandėliuojami. SIA „A3“ prekių kilmę ir kokybę patvirtinančių dokumentų nepateikė.

Latvijos mokesčių administratorius 2014-07-22 pateiktame atsakyme dėl Pareiškėjo tiekimų SIA „N3“ nurodė, kad SIA „N3“ deklaravo įsigijimus iš Pareiškėjo, tačiau nuo 2014-06-16 SIA „N3“ išregistruota iš PVM mokėtojų registro, įmonės veikla sustabdyta, SIA „N3“ patikrinimui apskaitos dokumentų nepateikė, įmonė nerandama. Latvijos mokesčių administratorius informavo, kad SIA „N3“ deklaravo sandorius su Latvijos įmonėmis, dalyvaujančiomis sukčiavimo schemose.

Latvijos mokesčių administratorius 2015-04-17 pateiktame atsakyme dėl Pareiškėjo tiekimų SIA „K3“ nurodė, kad SIA „K3“ deklaravo įsigijimus iš Pareiškėjo, tačiau patikrinimui SIA „K3“ valdybos narys I. J. apskaitos dokumentų nepateikė, ši įmonė nerandama. Nuo 2014-06-18 SIA „K3“ išregistruota iš PVM mokėtojų registro, įmonės veikla sustabdyta. FNTT pateiktame Latvijos Valstybės pajamų tarnybos 2015-11-03 nutarime Nr. 23.25/L-1011 „Dėl SIA „L3“ atlikto mokesčių audito“ nurodyta: įmonės SIA „K3“ vienintelis dalyvis I. J. (laikotarpiu nuo 2013-02-08 iki 2014-07-19) nurodė, kad nieko nežino apie įmonės SIA „K3“ veiklą ir jokių dokumentų nepasirašė.

Byloje pateiktas Latvijos Valstybės pajamų tarnybos 2015-11-03 nutarimas Nr. 23.25/L-1011 „Dėl SIA „L3“ atlikto mokesčių audito“, kuriame nurodyta, kad SIA „L3“ nuo 2013 metų sausio mėn. iki 2014 metų gegužės mėn. deklaravo jai nebūdingų prekių (cukraus, augalinio aliejaus, sviesto ir kt. prekių) įsigijimą bei pristatymą. Nustatyta, kad viena iš SIA „L3“ tiekėjų – SIA „F3“ ir jos biuras adresu: (*duomenys neskelbtini*), Ryga, buvo naudojami kaip vieta, kurioje įforminami sukčiavimo sandorių grandinėje dalyvaujančių įmonių dokumentai ir organizuojami sandoriai. SIA „F3“ biure buvo paimti su sandorių vykdymu susiję daiktai ir šių įmonių dokumentai: UAB "K2", UAB "K1", E3 UAB, UAB "G1", Pareiškėjo, UAB "H1", SIA „L3“, SIA „K3“, SIA „A3“, SIA „N3“, F4 OU, C3 OU ir kitų įmonių; taip pat įmonių UAB "K2", E3 UAB, UAB "G1", SIA „A3“, SIA „N3“, F4 OU, SIA „F3“ banko sąskaitų išrašai ir ūkinės veiklos apskaitos registrai, įmonių UAB "K2", SIA „K3“, UAB "U1", SIA „F3“, SIA „A3“ antspaudai, sąskaitų bankuose sutartys (originalai), parašų faksimilės, plastikinės internetinės bankininkystės kortelės bei kodų generatoriai, registracijos pažymėjimai, važtaraščiai, sandorių schemos, dokumentų ruošiniai ir registrai dėl vienos konkrečios prekės tarp kelių įmonių ir kiti dokumentai. Audito metu prieita išvados, kad faktiškai SIA „F3“ biuro adresu: (*duomenys neskelbtini*), Ryga, buvo visų įmonių, dalyvaujančių sukčiavimo grandinėje, dokumentai įforminant ir deklaruojant sandorius dėl fiktyvios prekybos prekėmis (sviestas, cukrus, aliejus, sūris, pomidorų pasta).

Komisija konstatuoja, kad byloje surinkti duomenys neabejotinai patvirtina, kad egzistavo „karuselinio sukčiavimo“ grandinė, kurioje dalyvavo Lietuvos, Latvijos ir Estijos įmonės. Latvijos įmonės (dalyvaujančios sukčiavimo grandinėje, pagal iš anksto suplanuotą prekių tiekimo grandinę

tarp ES šalių) per tarpininkes Estijos įmones (taip pat dalyvaujančias sukčiavimo grandinėje), įformintų fiktyvių dokumentų pagrindu deklaravo tarpvalstybinius fiktyvius prekių (sviesto, cukraus, aliejaus ir kt. prekių) tiekimus PVM nemokantiems „dingusiems prekeiviams“ Lietuvoje: UAB "L1", UAB "K1", UAB "G1", UAB "Z1". Šios dingusios įmonės jokios realios ekonominės veiklos nevykdė, o buvo naudojamos įforminant jų vardu tikrovės neatitinkančius dokumentus prekių tolimesnėse pardavimų sandorių grandinėse, sudarant vaizdą, kad jos neva veikia kaip įprasti prekeiviai, įsigyjantys ir tiekiantys prekes ir / arba teikiantys paslaugas vietos rinkoje bei siekiant pirminėje sandorių grandinėje nemokėti PVM į biudžetą. Faktiškai šios įmonės („dingę“ Lietuvos prekeiviai) PVM į biudžetą nemokėjo, nes dirbtinai suformavusios PVM atskaitą (pirkimo PVM Lietuvoje), PVM deklaracijose deklaravo artimas pirkimo ir pardavimo PVM sumas.

Tačiau šios išvados nėra pakankamos, siekiant konstatuoti, kad ginčo PVM sąskaitose faktūrose, kuriose išskirtą pirkimo PVM Pareiškėjas įtraukė į PVM atskaitą, nurodytos prekės neegzistavo.

Mokestinio ginčo bylos duomenimis, dalis ginčo prekių buvo parduotos Lietuvos įmonėms UAB "B2", UAB "G2", UAB "M2", tačiau byloje nėra informacijos apie šiuos ūkio subjektus ar jų atžvilgiu atliktus kontrolės veiksmus. Be to, dalis iš to paties tiekėjo (UAB "H1") įsigytų ir perparduotų UAB "B2" prekių buvo pripažintos realiai įsigytomis ir parduotomis, kita dalis – nepripažinta. Nei patikrinimo akte, nei Sprendime nenurodyta, kodėl buvo skirtingai įvertinti Pareiškėjo su UAB "H1" sudaryti sandoriai. Šito negalėjo paaiškinti iš Inspekcijos atstovas Komisijos posėdžio metu.

Nustatyta, kad visais atvejais į prekių tiekimo Pareiškėjui grandinę buvo įtrauktos Lietuvos įmonės, turinčios formalius vadovus, kurie vykdė H. D. nurodymus. Šis asmuo savo ruožtu vykdė Latvijos piliečių O. S. ir S. L. nurodymus. Byloje nustatyta, kad UAB "H1" apskaitė Pareiškėjui išrašytas PVM sąskaitas faktūras prekėms (cukrui, sušaldytam sviestui, prieskoniams) pagal gautas iš UAB "Z1" ir UAB „V5“ PVM sąskaitas faktūras už 688038,28 Lt ir 144488,01 Lt pirkimo PVM, iš viso už 832526,29 Lt bei pagal iš Latvijos įmonių SIA „P3“ ir SIA „V5“ gautas sąskaitas faktūras (Invoice) prekėms (rafinuotam cukrui, aliejui) iš viso už 576617,56 Lt. Nustatyta, kad UAB "H1" buvo išduotas Maisto tvarkymo subjekto patvirtinimo pažymėjimas. Primintina, kad UAB "H1" vadovas F. G. turėjo ryšių su S. L..

Latvijos mokesčių administratorius 2014-08-06 pateikė atsakymą dėl UAB "H1" ir Latvijos įmonės SIA „V5“ vykdytų sandorių. Latvijos įmonė mokesčių administratoriui pateikė sudarytą 2011-07-24 sutartį su UAB "H1" dėl cukraus tiekimo minėtai Lietuvos įmonei. Apie SIA „V5“ veiklą, jos kontaktus Lietuvos įmonė UAB "H1" sužinojo iš Latvijos įmonės internetinio puslapio (*duomenys neskelbtini*). Lietuvos įmonei UAB "H1" atstovavo ir prekių užsakymu rūpinosi jos direktorius F. G.. Prekių gabenimu iš SIA „V5“ sandėlių rūpinosi pirkėjas UAB "H1". Latvijos įmonė 2012 m. 08–11 mėn. deklaravo prekių tiekimus įmonei UAB "H1".

Latvijos mokesčių administratorius 2014-10-02 pateikė atsakymą dėl UAB "H1" ir Latvijos įmonės SIA „P3“ vykdytų sandorių, kuriame nurodė, kad Lietuvos įmonė UAB "H1" yra Latvijos įmonės ilgalaikis partneris (nuo 2009 m.). Prekių užsakymus pateikdavo įmonės direktorius F. G.. Prekių transportavimu rūpinosi pirkėjas. Pagal SIA „P3“ apskaitos dokumentus ir PVM deklaracijas Latvijos įmonė deklaravo prekių tiekimus UAB "H1" patiektos Lietuvos įmonei prekės buvo įsigytos iš SIA „L6“.

Inspekcijos atstovas Komisijos posėdžio metu laikėsi pozicijos, kad ginčo PVM sąskaitose faktūrose nurodytos ūkinės operacijos realiai neįvyko, tačiau užsiminė, kad galimai šiuose dokumentuose nurodytos prekės egzistavo, tačiau, neabejotinai, buvo įsigytos ne iš PVM sąskaitose faktūrose nurodytų ūkio subjektų, t. y. kad ūkinės operacijos neįvyko tokiomis sąlygomis, kokios yra nurodytos PVM sąskaitose faktūrose. Taip pat atkreiptinas dėmesys į paties Sprendimo prieštarumą: nors jame prieita išvada, kad ūkinės operacijos apskritai neįvyko, tačiau Sprendimo pirmoje dalyje kalbama ir apie Pareiškėjo sąžiningumą (tvirtinama, kad jis žinojo / turėjo žinoti, jog yra įtrauktas į PVM sukčiavimo grandinę). Be to, Pareiškėjui paskirtos baudos dydį, be kita ko, įtakojo, Pareiškėjo nesąžiningumas.

Komisija, įvertinusi ginčo byloje surinktus dokumentus, šalių argumentus, konstatuoja, kad byloje vienareikšmiškai neįrodyta, kad prekės kaip ginčo sandorių objektas apskritai neegzistavo ir realaus prekių tiekimo kaip PVM objekto ginčo atveju nebuvo.

Komisijos vertinimu, mokesčių administratorius turėtų pirmiausia nustatyti, ar tikrai ginčo dokumentuose (PVM sąskaitose faktūrose) nurodytos prekės (ar jų dalis) kaip ginčo sandorių objektas apskritai egzistavo ir buvo perparduotos Pareiškėjo klientams, t. y. ar buvo vykdomas realus prekių tiekimas sekančiame prekių tiekimo etape. Nustatant šias teisiškai reikšmingas aplinkybes, būtina mokesčių administratoriaus turimomis administracinėmis priemonėmis ištirti ir įvertinti Pareiškėjo skunde akcentuojamas faktines aplinkybes apie tai, kad, pavyzdžiui, Pareiškėjo pirkėjas UAB "M2", kuriam Pareiškėjas ginčo laikotarpiu pagal 10 PVM sąskaitų faktūrų patiekė saulėgrąžų aliejaus už 832106,29 Lt (iš jų 144415,16 Lt sudaro pardavimo PVM), yra gamybinė įmonė, užsiimanti aliejaus gamyba ir pilstymu į butelius, o UAB "B2" ir OOO „J3“ (pastarosios atžvilgiu Pareiškėjas vykdė prekių eksporto procedūrą, tačiau mokesčių administratorius netyrė ginčo prekių eksporto faktą patvirtinančių dokumentų egzistavimo) yra prekybos tinklai, todėl nesant byloje jokių objektyvių duomenų apie tai, ar Pareiškėjo pirkėjai apskaitė ginčo prekių įsigijimą, vienareikšmė išvada apie prekių kaip ginčo sandorių objekto neegzistavimą nėra pagrįsta. Skundžiamame sprendime padarytos išvados apie prekių neegzistavimą prieštaravimą patvirtina ir kitos Pareiškėjo skunde (22 punktas) nurodytos aplinkybės apie Pareiškėjo iš UAB "H1" įsigytų analogiškų prekių tiekimo sandorius UAB "B2" ir jų vertinimą PVM apmokestinimo bei PVM atskaitos tikslais. Kaip nurodyta Pareiškėjo skunde, vienu atveju Pareiškėjo iš UAB "H1" įsigytų prekių (pagal 2013-06-05 sąskaitą faktūrą Nr. 13/177) – cukraus ir bulvių traškučių „Long“ – tiekimas UAB "B2" (tiekimas įformintas 2013-06-06 sąskaita faktūra TOM Nr. 0436) buvo pripažintas kaip neįvykusi ūkinė operacija, tuo tarpu kitas analogiškų prekių, įsigytų iš UAB "H1" (pagal 2013-09-13 sąskaitą faktūrą Nr. 13/239), tiekimas UAB "B2" (tiekimas įformintas 2013-09-16 sąskaita faktūra TOM Nr. 0505) buvo pripažintas kaip tinkamas ir nekoreguotas. Taigi, nesant jokių argumentų, kodėl vienu atveju analogiškoje situacijoje prekių tiekimas buvo pripažintas kaip įvykęs, o kitu – kaip neįvykusi ūkinė operacija, nors kontrahentai yra tie patys ir visi sandoriai su šiais kontrahentais centrinio mokesčių administratoriaus sprendime apibendrintai yra vertinami kaip neįvykusios ūkinės operacijos, tik patvirtina skundžiamo sprendimo ir mokesčių administratoriaus pozicijos dėl ūkinių operacijų fiktyvumo, t. y. realaus jų buvimo ar nebuvimo, nenuoseklumą.

Reikia pažymėti, jog nuo šių faktinių aplinkybių, t. y. prekių (ar jų dalies) kaip ginčo sandorių objekto buvimo ir atitinkamai jų realaus tiekimo (neatsižvelgiant į tai, ar prekės buvo tiekiamos tarp PVM sąskaitose faktūrose nurodytų subjektų ar ne) pripažinimo, tiesiogiai priklauso tiek teisei į PVM atskaitą apriboti įrodinėtinų aplinkybių apimtis (ginčo atveju centriniam mokesčių administratoriui konstatavus, kad ūkinės operacijos neįvyko, Pareiškėjo žinojimo ir / ar galėjimo žinoti apie dalyvavimą sandoriuose, susijusiuose su PVM sukčiavimu, klausimas liko neišnagrinėtas, nors būtent mokesčių administratoriui tenka pareiga objektyviais įrodymais pagrįsti, jog į PVM atskaitą pretenduojantis apmokestinamasis asmuo žinojo ir / ar turėjo žinoti apie dalyvavimą sandoriuose, įtrauktuose į PVM sukčiavimą), tiek mokesstinės pasekmės, t. y. ar apsiribojama PVM atskaitos ribojimu (pavyzdžiui, sukčiavimo PVM srityje atveju, kai yra nustatoma, kad ūkinės operacijos yra įvykusios, tačiau ne tarp PVM sąskaitose faktūrose nurodytų ūkio subjektų, apmokestinamojo asmens nesąžiningumas yra teisiškai reikšminga ir įrodinėtina aplinkybė, siekiant apriboti apmokestinamojo asmens teisę į pirkimo PVM atskaitą), ar koreguojama ir prekių tiekimo sandorių apmokestinamoji vertė, t. y. perskaičiuojamas pardavimo PVM, kaip buvo padaryta ir nagrinėjama atveju.

Taigi, ginčo situacijoje, jeigu bent dalis prekių buvo realiai patiekta Pareiškėjo kontrahentams, turėtų būti sprendžiamas klausimas dėl Pareiškėjo sąžiningumo, t. y. ar Pareiškėjas žinojo / galėjo žinoti apie tiekėjų dalyvavimą sandoriuose, susijusiuose su sukčiavimu PVM srityje. Mokesčių mokėtojo sąžiningumas įrodinėtinas tik tuo atveju, kai ūkinės operacijos realiai įvyko, nors ir ne tarp tų subjektų, kurie atvaizduoti PVM sąskaitose faktūrose (LVAT 2019-07-18 nutartis adm. byloje Nr. eA-1774-438/2019 ir kt.). Nustačius, jog ūkinės operacijos įvyko, bet ne tarp PVM sąskaitose faktūrose nurodytų ūkio subjektų, turėtų būti iš naujo vertinamas klausimas dėl

apmokestinamųjų sandorių vertės ir standartinio tarifo pardavimo PVM pagal UAB "M2", UAB "G2", UAB "B2" išrašytas PVM sąskaitas faktūras bei ES PVM mokėtojams patiektų ir iš Lietuvos išgabentų prekių vertės pagal SIA „A3“, SIA „K3“, SIA „N3“ ir „N3 OU“ išrašytas PVM sąskaitas faktūras.

Primintina, jog konstatuoti fakto buvimą ar nebuvimą galima tik remiantis byloje pateiktų įrodymų visuma, o ne atskirais įrodymais. Kaip ne kartą yra pažymėjęs LVAT formuojamoje teismų praktikoje, nustatant teisiškai reikšmingas aplinkybes turi būti įvertintas surinktų įrodymų pakankamumas, jų nuoseklumas, galimi jų prieštaravimai, logiškumas, atitinkamų duomenų nurodymo aplinkybės, įrodymų šaltinių patikimumas (LVAT 2017-01-17 nutartis adm. byla Nr. A1067-575/2017 ir kt.).

Komisija, atsižvelgdama į tai, kad mokesčių administratorius neįvertino visų reikšmingų patikrinimo metu nustatytų aplinkybių, jo įrodinėjama pozicija dėl ūkinių operacijų fiktyvumo yra nenuosekli ir objektyviai nelaikytina pagrįsta, ir remdamasi MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 5 punkte įtvirtinta Komisijos teise mokesčių mokėtojo skundą perduoti Inspekcijai nagrinėti iš naujo, konstatuoja, jog dėl nurodytų priežasčių Inspekcijos sprendimas yra naikintinas, o Pareiškėjo skundas perduodamas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Inspekcija, iš naujo nagrinėdama Pareiškėjo skundą, turėtų atsižvelgti į šiame sprendime išdėstytus argumentus ir priimdama naują sprendimą turėtų suformuoti vieningą ir nuoseklią poziciją dėl Pareiškėjo teisės į PVM atskaitą, t. y. ar Inspekcija vertina, kad ūkinės operacijos apskritai neįvyko (tokiu atveju paneigiama pareiga įrodinėti asmens, siekiančio realizuoti teisę į PVM atskaitą, nesąžiningumą), ar vis dėlto ūkinės operacijos įvyko, tačiau ne tarp PVM sąskaitose faktūrose nurodytų ūkio subjektų (tokiu atveju turi būti tiriama, ar Pareiškėjas žinojo / galėjo žinoti apie kontrahentų dalyvavimą sandoriuose, susijusiuose su sukčiavimu PVM).

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 5 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2019-09-17 sprendimą dėl patikrinimo akto Nr. (21.222)-FR0682-212 ir perduoti Pareiškėjo skundą iš naujo nagrinėti centriniam mokesčių administratoriui.

Pagal MAĮ 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė	Edita Galiauskaitė
Komisijos narys	Evaldas Raistenskis
Komisijos narė	Rasa Stravinskaitė
Komisijos narė	Vilma Vildžiūnaitė
Komisijos narys	Andrius Venius